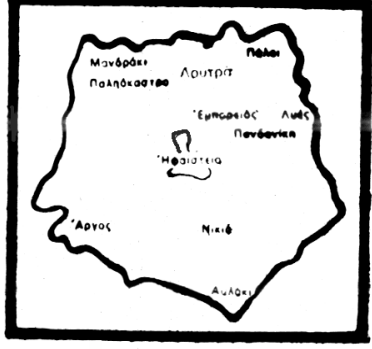

ΝΙΣΥΡΙΑΚΑ ΝΕΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΝΙΣΥΡΙΩΝ

«Πολυβότης γὰρ εἰς τῶν γιγάντων ὑπὸ τοῦ Διὸς βληθεὶς ἠνείχετο· Ποσειδῶν δὲ ἐπ’ αὐτὸν ἀφείψ τὴν τρίαιναν τοῦ μὲν ἤμαρτε’ γέγονε γὰρ νῆ-σος τὸ βληθὲν Νίσυρος».

«Νῆσος ἑπταστάδιος πως τὴν πείμετρον, ὕψηλὴ καὶ θεατροειδὴς συναπτομένη χῶμασι πρὸς τὴν ἥπειρον καὶ ποιοῦσα δίπολιν τρόπον τινὰ τὴν Κνίδον, κατ’ αὐτὴν δὲ Νίσυρος πελαγία». (Στράβων)

ΕΚΔΟΣΗ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΝΙΣΥΡΙΩΝ «Ο ΓΝΩΜΑΓΟΡΑΣ»
ΕΠΑΙΝΟΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

Γραφεία: 3ης Σεπτεμβρίου 25 (104 32 Αθήνα) ❖ **Ιούλιος - Αύγουστος 2008 - Περ. Γ'** ❖ **Αριθ. φύλλου 101**

«ΠΙΟ ΖΕΣΤΟ ΚΑΛΩΣΟΡΙΣΜΑ»

Εκάθαρα ήταν τα δημοσιεύματα και ευανάγνωστο το μήνυμα που εξέπεμπαν για όσους βέβαια είχαν τη διάθεση να το συλλάβουν. Σε – κατονομαζόμενα – νησιά της περιοχής μας, οργανώθηκαν κι εφέτος πολυήμερες εκδηλώσεις αγάπης, οι οποίες έδωσαν την ευκαιρία στους κατοίκους να υποδεχτούν και να καλωσορίσουν τους ξενιπεμένους συμπατριώτες τους, που ήρθαν για να περάσουν κοντά τους, τις διακοπές τους. Παρατέθηκαν δεξιώσεις, έγιναν συνεστιάσεις, πολιτιστικές εκδηλώσεις, εκφωνήθηκαν επαινετικοί λόγοι, εκφράστηκαν ευχαριστίες και επιδόθηκαν τιμητικές διακρίσεις, εις αναγνώριση της προσφοράς των ξενιπεμένων προς τη γενέτειρα.

Ενδεικτική ήταν η αναφορά Δημάρχου στις δραστηριότητες και στην προσφορά των παροικιών των ξενιπεμένων συμπατριωτών του, ενώ επαίνεσε τον ξενιπεμένο παππού και τη γιαγιά, γιατί φρόντισαν να κρατήσουν τα παιδιά τους και τα εγγόνια τους δεμένα με το πατρικό σπίτι, με το νησί, με τη γειτονιά, με τις παραδόσεις του. Και επισήμανε την υποχρέωση που έχουν οι τοπικοί παράγοντες των νησιών να ενθαρρύνουν, να ενισχύσουν και να κρατήσουν ζωντανές και ακμαίες αυτές τις παροικίες για να μπορούν να περνούν στους νεότερους το μήνυμα για την πατρίδα, για το νησί και για τους ανθρώπους, που μένουν εκεί «κι έχουν πάντα ανοικτή μια μεγάλη αγκαλιά για να δεχτεί τον καθένα τους χωριστά, αλλά και όλους μαζί».

Οι ξενιπεμένοι Νισύριοι, των οποίων η αγάπη για τη γενέτειρα είναι πασίγνωστη και η προσφορά αδιαμφισβήτητη, έρχονται στο νησί με τις πιο αγνές, τις πιο αγαθές προθέσεις, για να συναντήσουν πρόσωπα αγαπημένα, να ξαναζήσουν μέσα σε γνωστό και οικείο περιβάλλον και να ξαναπιάσουν κουβέντα με το συγγενή, το φίλο, το γείτονα. Δε ζητούν ούτε υποδοχές, ούτε τιμές, ούτε διακρίσεις. Όμως ειδήσεις και εκδηλώσεις σαν κι αυτές προαναφέρθηκαν, δεν είναι δυνατό να περάσουν απαραίτητες και να μὴν οδηγήσουν σε κάποιες συγκρίσεις.

Φίλος της Νισύρου, που τελευταία έγινε και τακτικός επισκέπτης της λόγω του σπιτιού που απέκτησε εκεί, μπήκε κάποτε στη συζήτηση και διετύπωσε την απορία του: «Αφ' ότου ήρθα στο νησί, ακούω και μαθαίνω για την προσφορά των ξενιπεμένων Νισυρίων προς το νησί τους, απ' τα παλιά τα χρόνια μέχρι σήμερα. Και θα περίμενα τα καλοκαίρια που έρχεστε, να δω ένα πιο ζεστό καλωσόρισμα, ν' ακούσω μια καλή κουβέντα τόσο γι' αυτή σας την προσφορά, όσο και για το ότι ξαναγυρίσατε για να δείξετε στο νησί σας την αγάπη σας. Όμως δεν τα βλέπω. Γιατί;».

Όποιος νομίζει πως μπορεί να απαντήσει, ας μὴν το αμελήσει.

ΘΕΣΕΙΣ - ΑΝΤΙΘΕΣΕΙΣ

➡ **Υπαρκτό το ενδιαφέρον του κ. Ι. Βαρβιτσιώτη**

Γνωστό είναι το ενδιαφέρον που επέδειξεν ο Ευρωβουλευτής και πρώην Υπουργός κ. Ιωάννης Βαρβιτσιώτης για το κτήριο της «Καζάρμας» στο λιμάνι, όπως και το ότι με δική του πρωτοβουλία διετεθή πίστωση 500.000 ευρώ από το Υπουργείο Οικονομικών για την επισκευή αυτού του κτηρίου, με την υπόσχεση, στην πορεία του έργου, να διατεθεί και το υπόλοιπο ποσό.

Το ότι μέχρι σήμερα δεν κατέστη δυνατό να αρχίσουν οι εργασίες, οφείλεται σε λόγους με τους οποίους δεν έχει καμμία απολύτως σχέση ο κ. Βαρβιτσιώτης, αφού, όπως γράφουμε και σε άλλη στήλη, η καθυστέρηση, σύμφωνα με δηλώσεις του ίδιου του Δημάρχου, οφείλεται στην κωλυσιεργία που σημειώθηκε κατά τη σύναξη της μελέτης.

Είναι λοιπόν τουλάχιστον άδικο να γίνει προσπάθεια αμφισβήτησης του ενδιαφέροντος του κ. Βαρβιτσιώτη και μάλιστα κατά τρόπον άκομφο και ειρωνικό, όταν μάλιστα το Δημοτικό Συμβούλιο που γνωρίζει καλύτερα τα πράγματα, προετοιμάζει την ανακήρυξή του ως Επίτιμου Δημότη Νισύρου.

➡ **Μακαρία η οδός, αλλ' όχι με τρίκυκλο.**

Καθόλου δεν μας τμιά, αντίθετα προσβάλλει τον πολιτισμό μας, ο τρόπος μεταφοράς των νεκρών, προς την αιώνια κατοικία τους.

Δεν είναι ούτε πρόπον, ούτε νοητό, το όχημα που το πρωί και το βράδυ μεταφέρει κρεμμύδια, πατάτες ή και κρέατα, το μεσημέρι να μεταφέρει τη σορό προσφιλούς μας προσώπου, που εγκατέλειψε τα εγκόσμια.

Το γεγονός έδωσε, για άλλη μιά φορά, την αφορμή για αρνητικά σχόλια και ιδιαίτερα από επισκέπτες - παραθεριστές, οι οποίοι εξέφραζαν την απορία τους, πώς είναι δυνατό σε τέτοιες ιερές στιγμές να παρατηρούνται καταστάσεις πρωτόγονες.

Έχουμε τη γνώμη πως το θέμα θα πρέπει να απασχολήσει το Δήμο, την τοπική Εκκλησία, τον οποίο αρμόδιο φορέα και να εξεταστεί η δυνατότητα απόκτησης κατάλληλου κλειστού οχήματος, με αποκλειστική χρήση τη μεταφορά των νεκρών μας, όπως γινόταν παλιότερα με τη χρήση του κοινόχρηστου «νεκροκρέβατου».

Πόλος έλξης επισκεπτών

ΤΟ ΗΦΑΙΣΤΕΙΟΛΟΓΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΤΩΝ ΝΙΚΙΩΝ

Βαρύτιμο κόσμημα αποτελεί για τη Νίσυρο το Ηφαιστειολογικό Μουσείο το οποίο από διμήνου λειτουργεί στο κτήριο του πρώην Δημοτικού σχολείου των Νικιών. Περιορισμένοι είναι ο χρόνος της λειτουργίας του, όμως πάμπολλα τα εγκώμια, οι ύμνοι και οι έπαινοι, που έχουν ακουστεί ή έχουν αποτυπωθεί στο βιβλίο των επισκεπτών, οι οποίοι κατά εκατοντάδες έσπευσαν όλο το καλοκαίρι για να χαρούν αυτό το εντυπωσιακό δημιούργημα που, κατά τη δική τους έκφραση, αποτελεί «απόλαυση για τους εραστές της φύσης και της επιστήμης της Γεωλογίας».

Πρόκειται για μια πρωτοποριακή επιστημονική δημιουργία, που από την πρώτη στιγμή εισάγει τον επισκέπτη στον μυστικό, πλην γοητευτικό, κόσμο της ηφαιστειακής δραστηριότητας και τον φέρει σε επαφή με τα έγκατα της Γης, για να συναντήσει τη λάβα, αυτή την «κάμινον του πυρός την καιομένην», που στην προσπάθειά της να βρει διέξοδο προς την επιφάνεια κατατρώγει τα σπλάχνα της Γης, διασχίζει το μανδύα, διαπερνά το φλοιό και βγαίνει στην επιφάνεια, αφήνοντας πίσω μια εντυπωσιακή διαστρωμάτωση από πολύχρωμα πετρώματα.

Πλούσιο και πολύ παραστατικό εποπτικό και φωτογραφικό υλικό παρουσιάζει με πιστότητα τους τύπους και τις μορφές των ηφαιστειών, τις κινήσεις των λιθοσφαιρικών πλακών, τους τύπους των ηφαιστειακών εκρήξεων, τις μορφές και τα χαρακτηριστικά των εκρήξεων (υδροθερμικές, υδροηφαιστειολογικές, βουλκανικές, υποθαλάσσιες κλπ.) την τεκτονική των πλακών, τα πυρογενή πετρώματα κ.ά Εντυπωσιακές είναι οι φωτογραφίες με τα επίγεια δημιουργήματα του ηφαιστείου της Νισύρου με σχήματα, μορφές και παραστάσεις που θα ήταν αδύνατο σε ανθρώπινο καλλιτεχνικό χέρι να τα συναγωνιστεί σε ομορφιά και τελειότητα.

ΑΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΗ ΚΩΛΥΣΗΡΓΕΙΑ ΣΕ ΕΡΓΑ ΠΝΟΗΣ ΓΙΑ ΤΗ ΝΙΣΥΡΟ

Κάθε όριο αναμονής αλλά και ανοχής ξεπέρασε η καθυστέρηση στην προώθηση μεγάλων έργων, έργων πνοής, των οποίων η αποπεράτωση θα ωφελήσει πολλαπλά τη Νίσυρο. Ενα από αυτά αφορά την αναστήλωση των κτηριακών εγκαταστάσεων των Λουτρών. Όπως μας δήλωσε ο Δήμαρχος, το γραφείο που ανέλαβε να συντάξει τη μελέτη προκήρυξε εκδήλωσης ενδιαφέροντος, προχωρεί με αδικαιολόγητα βραδείς ρυθμούς στην ολοκλήρωση της εργασίας που ανέλαβε, με αποτέλεσμα να καθυστερεί η προώθηση των προβλεπομένων διαδικασιών και να διαιωνίζεται η εκκρεμότητα του προβλήματος με ενδεχόμενο την αποθάρρυνση των ενδιαφερομένων για την εκτέλεση του έργου εταιρειών.

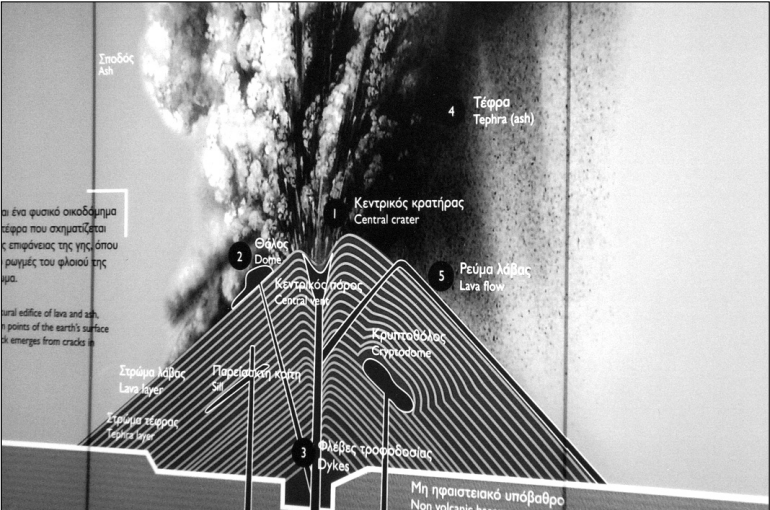
Καθυστέρηση παρατηρείται και στην επιστροφή του δρόμου προς το Άργος, του οποίου η αποπεράτωση και η διάθεση προς χρήση θα προβάλλει την πιο όμορφη και γραφική πλευρά του νησιού, παράλληλα δε θα εξασφαλίσει ασφαλέστερες συνθήκες ταξιδιού στους επισκέπτες του ηφαιστείου. Η μελέτη του έργου έχει προ πολλού εγκριθεί, η αναγκαία πίστωση είναι εξασφαλισμένη, όλες οι προϋποθέσεις έχουν καλυφθεί, όμως η δημοπράτησή του έχει περιπλακεί στα γρανάζια της γραφειοκρατίας. Το έργο έχει ενταχθεί σε ενιαίο πακέτο με παρόμοια έργα άλλων νησιών, για τα οποία όμως οι αναγκαίες διαδικασίες για σύνταξη και έγκριση της μελέτης κλπ. δεν έχουν εισέτι ολοκληρωθεί. Και επειδή, κατά την τηρούμενη τακτική, θα πρέπει να γίνει από κοινού η δημοπράτηση για όλα τα έργα του πακέτου και επειδή η Νίσυρος βιάστηκε να ολοκληρώσει τις διαδικασίες και να προχωρήσει το έργο, έχει ... καταδικαστεί σε αναμονή, άγνωστο για πόσο καιρό, ωστόσο ετοιμαστούν και τα άλλα νησιά για να πάρουν χέρι - χέρι το δρόμο όλα μαζί και να προβούν στην εκτέλεση, το καθένα του έργου που του ανήκει.

Καθηλωμένες βρίσκονται και οι εργασίες για την επισκευή του κτηρίου του Διοικητηρίου στο λιμάνι της Καζάρμας. Δύο χρόνια έχουν περάσει από τότε που το θέμα πήρε το δρόμο για τη αντιμετώπισή του, χάρις στο ενδιαφέρον που επέδειξεν ο καλός φίλος της Νισύρου, ο πρώην Υπουργός και Ευρωβουλευτής της Ν.Δ. κ. Ιωάννης Βαρβιτσιώτης, ο οποίος μάλιστα φρόντισε και για την έγκριση του πρώτου μέρους της πίστωσης, υποσχεθείς ότι θα φροντίσει για την εξασφάλιση και του υπολοίπου ποσού. Κι ενώ το έργο θα έπρεπε να πλησιάζει στην ολοκλήρωσή του δεν κατέστη μέχρι τώρα δυνατό ούτε να αρχίσει. Όπως μας δηλώθηκε από το Δήμο, ο μηχανικός στον οποίο έχει ανατεθεί η επέκταση της υπάρχουσας μελέτης, ώστε η επισκευή να καλύψει όλο το κτήριο, καθυστέρησε υπέρμετρα να καταθέσει τη μελέτη, με αποτέλεσμα την καθυστέρηση και στην περίπτωση αυτή της έναρξης των εργασιών. Αποτελέσματα της καθυστέρησης αυτής είναι να συνεχίζεται η ασχήμια που αντικρύζει ο επισκέπτης μόλις πατήσει το πόδι του στο λιμάνι, να δυσφημίζεται η Νίσυρος, αλλά και να αμφισβητείται το ενδιαφέρον και η προσφορά του κ. Ιωάννη Βαρβιτσιώτη, παράλληλα με τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι συστεγαζόμενες στο κτήριο δημόσιες αρχές και υπηρεσίες του νησιού.

Οι καθυστερήσεις που προαναφέρθηκαν, εκτός των άλλων επιπτώσεων, αποτελούν και τροχοπέδη στις δραστηριότητες του Δήμου, σε μια εποχή που ζητούμενο και επιδιωκόμενο είναι η ταχύτητα απορρόφησης των διατιθεμένων πιστώσεων.

Ενώ μια σειρά από φωτογραφίες παρουσιάζει τη δημιουργία της Νισύρου και την εξελικτική πορεία της από 100.000 χρόνια μέχρι σήμερα.

Φαντασμαγορική και εντυπωσιακότερη όλων των εκθεμάτων είναι η προβολόμενη ταινία με εικόνες από τη «γέννηση» της Νισύρου, ως δημιουργήματος του ηφαιστείου, η οποία μετά από εκρήξεις, εδαφολογικές ανακατατάξεις, μετασχηματισμούς, κατολισθήσεις κλπ. φτάνει στη σημερινή της μορφή.

Εντυπωσιακά τα εκθέματα του Μουσείου

Στις βιτρίνες και τις προθήκες του Μουσείου έχουν συγκεντρωθεί από διάφορα ηφαιστεια λογίων-λογιών πετρώματα (κίσπηρις, δακίτης, βασάλτης, γρανίτης, οφιανός κλπ.) και πολύτιμοι λίθοι (αμέθυστος, χαλαζας, ομπάλιος, δενδρίτης κλπ.), δημιουργήματα της ηφαιστειακής δράσης και της πορείας του μάγματος προς την επιφάνεια της Γης. Ενώ υπάρχουν και είδη από την τοπική χλωρίδα, επηρεασμένα από το ηφαιστειακό περιβάλλον της Νισύρου.

Αυτά κι άλλα πολλά εκθέματα έχει τη δυνατότητα να παρακολουθήσει όποιος επισκέπτεται το ηφαιστειολογικό Μουσείο στα Νικιά. Αυτό το εργαστήριο της γνώσης και της μάθησης, που διδάσκει, εντυπωσιάζει αλλά και προβληματίζει τους επισκέπτες του. Το Μουσείο δημιουργήθηκε και εποπτεύεται από το Γεωλογικό τμήμα του Παν/μίου Θεσσαλονίκης (από τον καθηγητή Μιχ. Φυτίκα), σε συνεργασία με το Ινστιτούτο Γεωλογικών και Μεταλλευτικών Ερευνών - ΙΓΜΕ (από τον Γεωλόγο Γ. Βουγιουκαλάκη). Από τα πρώτα βήματα της λειτουργίας του αποτελεί πόλο έλξης, για το πανέμορφο και γραφικό χωριό Νικιά, το οποίο ήδη έχει βγει από την απομόνωση και την αφάνεια και το όνομά του τυγχάνει ευρυτάτης δημοσιότητας.

Εξ ίσου ενδιαφέρον και μεγάλης σπουδαιότητας είναι το Ηφαιστειολογικό Παρατηρητήριο, που λειτουργεί στο κτήριο του πρώην Δημοτικού Σχολείου στον Εμπορείο. Όμως εκείνο είναι εξοπλισμένο με σύγχρονα και προηγμένης τεχνολογίας όργανα, που παρέχουν αυστηρώς επιστημονικά στοιχεία, γι' αυτό και δεν προσφέρεται για επίσκεψη του κοινού.

ΦΩΣ ΣΤΗΝ ΗΛΙΚΙΑ ΤΗΣ Ι. ΜΟΝΗΣ ΣΠΗΛΙΑΝΗΣ

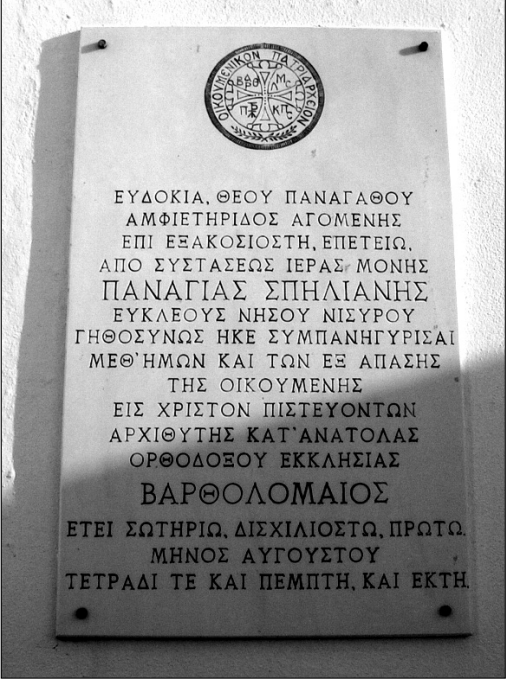
Σε εξέχουσα θέση στο χώρο του μοναστηριού της Σπηλιανής είναι τοποθετημένη η μαρμάρινη αναμνηστική πλάκα, την οποία αποκάλυψε ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ. Βαρθολομαίος, κατά την ιστορική επίσκεψή του στη Νίσυρο τον Αύγουστο του 2001, κατά τον επίσημο εορτασμό των 600 χρόνων από την ίδρυση της Μονής κατά τον 14ο αιώνα.

Σε μια δεύτερη όμως πινακίδα, που με πρωτοβουλία του ηγουμένου της Μονής αναρτήθηκε πρόσφατα στον ίδιο χώρο και σε απόσταση λίγων μόλις μέτρων από την αναμνηστική πλάκα, αναγράφεται ως χρόνος κτίσεως της Μονής το έτος 1600 ακριβώς, χωρίς να δικαιολογείται από καμιά ιστορική τεκμηρίωση η νέα αυτή άποψη.

Είναι γεγονός ότι δεν υπάρχουν συγκεκριμένες πληροφορίες περί του χρόνου δημιουργίας της Μονής. Σύμφωνα όμως με τη γνώμη και την άποψη όλων των ιστορικών, των αρχαιολόγων, των ερευνητών και άλλων που έχουν ασχοληθεί με το θέμα – άποψη που είναι καταχωρισμένη σε γραπτά κείμενά τους – όλα τα υπάρχοντα ιστορικά στοιχεία συγκλίνουν στο ότι η Μονή της Σπηλιανής είναι δημιούργημα του 14ου αιώνα.

Με βάση αυτές τις θέσεις και με τη σύμφωνη γνώμη και συμμετοχή του Υπουργείου Πολιτισμού και της Αρχαιολογικής Υπηρεσίας Δωδεκανήσου, γιορτάστηκαν τα 600 χρόνια της Μονής τον Αύγουστο του έτους 2001, οπότε ενημερώνοντας τον παριστάμενο Οικουμενικό Πατριάρχη ο διακεκριμένος αρχαιολόγος Ι. Βολανάκης, ως εκπρόσωπος του Υπουργείου Πολιτισμού, παρέθεσε σοβαρά και επιστημονικά τεκμηριωμένα επιχειρήματα, ενισχυτικά και απόλυτα σύμφωνα με την προαναφερθείσα θέση των λοιπών συναδέλφων του.

Παρουσίασε τότε ως γεγονός αναμφισβήτητο το ότι η Ι. Μονή της Παναγίας Σπηλιανής ιδρύθηκε το 1400 μ.Χ. και χρησιμοποιήθηκε ως Καθολικό της προϋπάρχοντα στον ίδιο χώρο Ναό της Θεοτόκου, ο οποίος χρονολογείται από τον 5ο μ.Χ. αιώνα, ανακαινίστηκε δε τον 11ο αιώνα οπότε χωρίστηκε σε 2 κλίτη, αφιερωμένα έκτοτε το ένα στη Θεοτόκο

και το άλλο στον Άγ. Χαράλαμπο.

Όσον αφορά το έτος 1600, όπως αναφέρει ο ιστορικός-ερευνητής Μ. Γεδεών, αποτελεί την παλαιότερη τεκμηριωμένη χρονολογία, που φέρει έγγραφο αναφερόμενο σε θέματα της Μονής και σφραγισμένο με δική της, για πρώτη φορά εμφανιζόμενη, σφραγίδα. Είναι όμως κοινά αποδεκτό από τους προαναφερθέντες επιστήμονες, ότι η ίδρυση της Μονής είχε προηγηθεί αυτού του εγγράφου κατά δύο τουλάχιστον αιώνες, δηλαδή περί το 1400 μ.Χ.

Στην προκειμένη περίπτωση προκαλεί εντύπωση το γεγονός, ότι ο σημερινός ηγούμενος της Μονής, ο οποίος προβάλλει χωρίς κανένα αποδεικτικό στοιχείο το 1600 ως έτος ίδρυσής της, ήταν ο ίδιος και κατά τον εορτασμό των εξακοσίων χρόνων, αναφέρθηκε σε προσφωνήσεις του σ' αυτή την ηλικία, άρα και απεδέχτο ως έτος δημιουργίας της Μονής τον 14ο αιώνα, όπως άλλωστε και καθαρά αναφέρει σε βιβλίο, που ο ίδιος κυκλοφόρησε, με θέμα την ιστορία της Μονής.

Η τοποθέτηση λοιπόν της δεύτερης, εν-

περίοδο. Πρώτοι κάτοικοι ήταν
Κάρες. Η Νίσυρος έγινε μέλος της
θηναϊκής Συμμαχίας το 479 π.Χ.
στην συνέχεια ακολούθησε την
κη των υπολοίπων Δωδεκανήσων
Το 1315 έβρτσαν οι Ιππότες το
τάγματς το Αγίος Ιωάννη κ. έχτις
το ενετικό κάστρο δίπλα στο ο
το 1600 χτίστηκε το μοναστή
της Παναγίας Σπηλιανής. Οι Τούρκοι
την κατέλαβαν το 1522 κ. παρέμ
ναν εκεί μέχρι το 1912, οπότε το
σί, πέρασε στην Ιταλική κατοχή
Η ένωση με την Μητέρα Ελλάδα
έχινε το 1948 .

μερωτικής τάχα, πινακίδας, της οποίας το περιεχόμενο έρχεται σε ευθεία αντίθεση προς την επίσημη επιστημονική άποψη την οποία υιοθετεί και το Υπουργείο Πολιτισμού, πέρα από τη σύγχυση που προκαλεί στους επισκέπτες της Μονής, εμφανίζει ως ανακόλουθα τα μέλη της Μοναστηριακής Επιτροπής, αφού αποδέχεται διαφορετικές θέσεις για ένα και το αυτό γεγονός.

Η συγκεκριμένη όμως ενέργεια έχει και σοβαρότερες προεκτάσεις, γιατί αποτελεί ευθεία προσβολή προς το πρόσωπο του Οικουμενικού Πατριάρχου, από την άποψη ότι απεδέχθη και ελάμπρυνε με την παρουσία του ιστορικό γεγονός του οποίου τώρα επιχειρείται εντελώς αυθαίρετα και αόριστα, η αμφισβήτηση της εγκυρότητας και ο ευτελισμός της σημασίας.

Του θέματος έχει επιληφθεί η Αρχαιολογική Υπηρεσία, η οποία συνέστησε την αποκατάστασή του. Θα περιμένουμε όμως να πάρει θέση και η Μητρόπολις, γιατί το θέμα ενδέχεται να προκαλέσει σοβαρές παρενέργειες.

ΓΙΑ ΚΕΙΝΟΥΣ ΠΟΥ ΕΦΥΓΑΝ

ΣΤΗΝ ΠΟΠΗ ΚΑΡΠΑΘΑΚΗ (Του Τοτού)

α) Από τον πρώην σύζυγό της Μπάμπη Ζαβιτσάνο

Κόρη του Αιγαίου, κόρη της Νίσυρος.

Σε ψάχνω κόρη του ηφαίστειου ποτισμένη με την ορμή του Πολυβέλου, το θειάφι και τη στάχτη του Αλέξανδρου, βότσαλα στους χαχλάκους, μαύρα σαν τον πόνο στην καρδιά μας. Μάταιο το χαδί της θάλασσας.

Ο χρόνος φέρνει και στοιβάζει λάβα πηχτή, καυτή, φεγγοβολάει καημούς και πίκρα. Πιεθαίνουν τα όνειρα στο βάλτο του βυθού της Πατιώπιετρας και η ζωή χοχλάζει.

Σε ψάχνω κόρη του Αιγαίου, ζυμωμένη στην αλμύρα και τον ήλιο.

Αέρας ταραίζει τα πέλαγα. Βουνά τα βάσανα, με πείσμα σκάνε στη Βουή

Στριφογυρίζουν δίνη ρουφιχητή, επικίνδυνο τραβήγμα,

Ανεμοστρόβιλοι ανεβοκατεβαίνουν μερόνυχτα σπρώχνονται η ζωή στο άρπαγμα του βράχου με νύχια και δόντια.

Σε ψάχνω κόρη Νισυριά, κτισμένη με τη γλάνη από το Άργος, με πυρωμένη γη ηφαίστειου, λάβα εκρηκτική, ζυμωμένη με το χέρι μπαρμπερίνου πειρατή, αέρας, βώη και μύδροι τινάζονται αψηλά, ονειροπέταγμα, βομβαρδισμένη γη, άγριοι βράχοι, θάλασσα, θάλασσα ατελείωτη.

Σείεται το καύκαλο της γης στο κόσκινο του κόσμου. Θραύσματα, ραγισμένες μέρες, σπασμένα ιδανικά. Σεισμός συνταράζει τα σπλάχνα. Βράζει η θάλασσα, ξεπετιούνται νησιά βουνά αναδύονται, νέα δημιουργία, καινούριοι άνθρωποι,

Σε ψάχνω κόρη του Παλιόκαστρου. Κυκλώπειοι ογκόλιθοι κόβουν το διάβα μου. «Δαμόσιον το χωρίον πέντε πόδας προ του τείχεως» και εμείς αγκαλιά ιδιωτική στο Πισούλι.

Γη Νισυριακή, σπαρμένη κεραμίδα από στέγες πανάρχαιες, με την αντίσπαση στεριωμένη στη ράχη σου ενάντια σε εχθρούς και θύελλες, τώρα αγκαλιάσε την κόρη σου.

Γη ποτισμένη λάβα, θειάφι και τον ιδρώτα σου Μεταξωτό, φθια την Πόπη σου.

Αγγεία θρυμματισμένα, πληγή της μνήμης σου ματώνουν το βήμα, σταλάζουν στη θύμηση, κληρονομία προκατακυλισμένη και το κιούπι μικρό, ψάχνω να σε γνωρίσω Νισυριά σε απόχρωσις καμπάνας που την κρούει ο αγέρας στις μοναστηριακές τελετές της Σπη-

λιανής, στη μοναξιά και την ερήμωση της Καθολικής, χορταριασμένα καλντερίμια, σύγκρουο στον Οξό της Παναγιάς.

Στενά τα στενά τ' αγκαλιάζεις με τις δυο σου παλάμες, σκαρφαλώνεις να κλέψεις μιστοκαρφιές, προσφορά στην αγάπη.

Βογγάει η ξενιτιά στα σκαλιά της Σπηλιανής, σκίζεται ο πόνος της παλινόστισης, μαραμμένα δάκρυα προσφορά μαργαριταριών στη μοναξιά.

Δουλεψιάδες του πόνου. Νίσυρος στην ανάγκη σου πλέξαμε καλάθια προσφοράς με λάβα ηφαίστειου, αμύγδαλα γυάλινα, μπαρκάρουμε μαζί στο Κερύνεια, ταξίδι ζωής ΣΤΗΝ ΑΚΡΗ ΤΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ της Πόπης Νίσυρος της γαλήνης, ελπίδα απαντοχής, η ανταχή στο χρόνο της πέτρας και του σίδερου.

Στην πύλη του Κάστρου παντιέρες πύρινες, φωτιά στην αγάπη, φωτιά στον πόνο, στη μοναξιά φωτιά, φωτιά και λάβα κι έκρηξη, εφημερώνει, αναδύεται Πόπη απ' τη θάλασσα βαπτισμένη στην αρμύρα, ατσάλι από σπαθί Δαμασκηνό, η πλάση προσφέρει χρυσόμυλα.

Τώρα σιωπή, βουβά βήματα στις αλέες της παραλίας στη νεκρόπολη του Άη Σάββα. Ω ! Πόπη. Πόπη η' αναστή-σουμε μέρες φωτεινές φυλαγμένες στην καρδιά της λάβας, θα ψηλώσουμε ως τα Νικειά τη θύμηση σου, με ελπίδα τη Μαρία-Ηλέκτρα στο πάντρεμα του Αιγαίου με το Ιόνιο.

ΚΑΛΟ ΔΡΟΜΟ ΠΟΠΗ

Φιλιά από τον Μπάμπη

β) Από το θείο της Νίκο Σφακιανό (Ν. Υόρκη)

Ύστερα από την αναπάντεχη οδύνη που μας βρήκε με την ξαφνική ασθένεια και τον γρήγορο αποχωρισμό από την ζωή της αγαπημένης μας ανειψιάς Πόπης Μεταξωτού Καρπαθάκη, εκφράσαμε τα πιο θερμά μας συλλυπητήρια πρώτα στην αγαπημένη κόρη της την Μαρία-Ηλέκτρα Ζαβιτσάνου και μετά στην μητέρα της Μαρία Καρπαθάκη-Σφακιανού και στ' αδελφία της Αντώνη, Κώστα και Άννα οικογενειακάς.

Η Πόπη ήταν ένα ξεχωριστό άτομο στην οικογένεια μας, που μας τιμούσε με τον χαρακτήρα και τις σχέσεις της στην κοινωνία.

Όλοι μας στην οικογένεια την αγαπούσαμε γιατί ήταν γεμάτη αγάπη και καλοσύνη για τον συνάνθρωπο και μας έκανε περήφανους για την εκτίμησή που είχε από όσους την εγνωρίζαν.

Κρίμα που έφυγε τόσο νωρίς σε μια ηλικία που άρχισε να αποδίδει τους καρπούς των γνώσεων και της πείρας της ζωής της.

Είμαστε βέβαιοι ότι η γιαγιά της η Άννα που την μεγάλωσε και που τόσο πολύ την αγαπούσε, θα την περιέμενε με ανοιχτές τις αγκάλες της στην ουράνια γωνιά του Παραδείσου που θ' ανταμώσανε για να την συνοδεύσει κο-

ντά στο μπαμπά της που κι' εκείνος έφυγε νωρίς από κοντά της.

Ας μας είναι τουλάχιστον παρήγορο το γεγονός της κοινής μοίρας του ανθρώπου αφού τη ζωή του την ακολουθεί χωρίς καμιά εξαίρεση και ο θάνατός του.

Γι' αυτό και ευχόμεθα όπως ο χρόνος, που πάντοτε εργάζεται σφοδρά σ' αυτές τις περιπτώσεις, να αμβλύνει σύντομα τα συναισθήματα του πόνου και της οδύνης για το χωρισμό του αγαπημένου προσώπου, χαρίζοντας υγεία και ζωή σε όλους τους αγαπημένους της, για να την κρατήσουν για πάντα ζωντανή στη μνήμη τους με τις καλλίτερες αναμνήσεις, όπως της αξίζει.

Θερμά ευχαριστήρια σε όλους όσους συνόδευσαν και στάθηκαν παρήγοροι στους οικείους της και ειδικά σ' αυτούς που αναγνωρίζοντας το ρόλο της στο γρήγορο διάβα της ζωής της, τίμησαν με τον τρόπο τους τη μνήμη της.

Ας είναι ελαφρό το Νισυρικό χώμα που την σκεπάζει και ας είναι η μνήμη της αιωνία.

Ο Θεός της από την Ν. Υόρκη

Νίκος Κ. Σφακιανός

ΣΤΟ ΠΩΡΓΟ Θ. ΤΡΑΜΠΟΥΛΗ

Από το Γιάννη Χαρτοφύλη

Ξαφνικά κι απρόσμενα έφυγε από κοντά μας κι ο Γιώργος Τραμπούλης. Ένας ακόμα Νισύριος της παλιάς γενιάς ο οποίος, αν και γεννημένος στην Αθήνα, αγάπησε και λάτρεψε τη Νίσυρο, όπου βρίσκονται οι ρίζες του. Γιος του Θεόφλου Τραμπούλη και της Καλλιόπης του Παρθένη, συναντήθηκε από μικρός με τη Νίσυρο μέσα από συζητήσεις και αφηγήσεις της μητέρας του, η οποία φρόντισε να καλλιεργήσει στα παιδιά της την αγάπη για το νησί που εκείνη γεννήθηκε και μεγάλωσε. Και μεγάλος παις ένιωθε ιδιαίτερη ευχαρίστηση να περνά εκεί οικογενειακάς τις διακοπές του, οσάκις το επέτρεπαν οι υποχρεώσεις του.

Άνθρωπος ευρείας εγκυκλοπαιδικής μόρφωσης ο αξεχαστος Γιώργος εντυπίαζε με τις γνώσεις του το συνωμίτητό του, ενώ ως οικονομολόγος διεκρίνετο για την άρτια επιστημονική του κατάρτιση και την επαρκή πείρα που αποκόμισε, διευθύνοντας τα οικονομικά μεγάλων επιχειρήσεων, με τελευταίο το «Κέτερινγκ» της Ολυμπιακής Αεροπορίας. Ο αξιωματικός Γιώργος ήταν πάντα παρών στις εκδηλώσεις του «Γνωμάγορα» κι ένιωθε ιδιαίτερη ευχαρίστηση να συμμετέχει σε συζητήσεις και να ενημερώνεται για θέματα που αφορούσαν τη Νίσυρο. Τα τελευταία χρόνια, και ιδιαίτερα μετά το θάνατο της σύζυγού του, ταλαιπωρήθηκε με την κατάσταση της υγείας του. Ζούσε κάτω από τη στοργή και τη φροντίδα των παιδιών του και ιδιαίτερα της Κατερίνας και της Πόπης, που σαν δυο άγγιχτοι φύλακες άγγελου, βρίσκονταν πάντα στο πλευρό του, έως την ώρα που μέσα στην αγκαλιά τους άφησε την τελευταία του πνοή. Πέθανε σε μέρες απουσίας μας από την Αθήνα, γι' αυτό τα λίγα αυτά λόγια ας αποτελέσουν έκφραση εκτίμησης και αγάπης προς το πρόσωπό του και ένδειξη σεβασμού στη μνήμη του.

ΓΑΜΟΙ

– Ο Τριαντάφυλλος Ι. Τριανταφύλλου και η Ελένη Ιωάννου, στη Νίσυρο (στους Πάλους).

– Ο Τριαντάφυλλος Η. Τριανταφύλλου και η Μαρία Πατεργιαννάκη, στην Κρήτη

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

– Το κοριτσάκι του Κώστα και της Μαρίας Πισιλιδή (το γένος Νικ. Τριανταφύλλου), στο οποίο δόθηκε το όνομα Χαριτωμένη.

– Το αγοράκι του Ευγένιου και της Πόπης Καζάντη, στο οποίο δόθηκε το όνομα Γεώργιος.

– Το κοριτσάκι του Νίκου και της Άρτεμης (Κουτσουρή) Μαστρομιχάλη, στο οποίο δόθηκε το όνομα Διονυσία.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Μια ακόμα εγγονούλα απέκτησε ο ευτυχής παππούς Μάκης Πασχαλάκης από την κόρη

του την Ανθούσα. Να τους ζήσει και να είναι καλορριζική.

ΠΕΝΘΗ

– Η Άννα Μωραϊτή-Κόκκινου, από τα Νικιά, στη Ν. Υόρκη.

– Ο Γιάννης Ν. Φραντζής, στη Νίσυρο.

– Ο Νικόλαος Κωσταράς, στη Νίσυρο.

– Ο Γιάννης Αγιάνογλου, σύζυγος της Άννας Ι. Πάλα, στην Αθήνα.

– Ο Γιώργος Θεοφ. Τραμπούλης, στην Αθήνα.

– Ο Παύλος Ροδίτης, από τους Πάλους, στη Ν. Υόρκη.

– Η Πόπη Καρπαθάκη, στη Λάρισα και ετάφη στη Νίσυρο.

– Η Άννα Ι. Σακκαλή (του Καλέργη) στη Νίσυρο.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΟ «ΓΝΩΜΑΓΟΡΑ»

– Η Μαίρη Κουρούνη 1.000 ευρώ για ενίσχυση του κοινωνικού έργου του Συλλόγου, εις μνήμην των γονέων της Κλεάρχου και Κατίνας και του αδελφού της Σπύρου.

– Ο Νίκος Σφακιανός (Ν. Υόρκη) 100 \$. ΗΠΑ εις μνήμην της ανειψιάς του Πόπης Καρπαθάκη.

– Ο Γιώργος και η Άννα Κακακίου (Ν. Υόρκη) 100 ευρώ εις μνήμην της Πόπης Καρπαθάκη.

– Ο Γιάννης και η Μπέττυ Νικολοπούλου 50 ευρώ εις μνήμην της εξοδελφής τους Πόπης Καρπαθάκη.

– Ο Μάνος και η Μαρία Παπαεμμανουήλ (Ν. Υόρκη) 50 ευρώ εις μνήμην Κατίνας και Σπύρου Κουρούνη.

– Ο Γιώργος και η Φροσύνη Λοϊζου (Ν. Υόρκη) 200 δολλ. ΗΠΑ για οικονομική ενίσχυση των Ν.Ν.

– Ο Νίκος Ανδριώτης και ο Μιχ. Μίχαλος (Ν. Υόρκη) από 100 δολλ. ΗΠΑ για ενίσχυση των Ν.Ν.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ο Γιάννης Νικολόπουλος και η Μπέττυ, ευχαριστούν όλους τους φίλους και πατριώτες τους, για το ενδιαφέρον, τη συμπαράσταση και την αγάπη τους, που επέδειξαν για την περίπτωση της υγείας του.

ΣΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΜΟΥ ΝΙΚΟ ΚΩΣΤΑΡΑ

Τι να πω για τον πατέρα μου! Μεγάλωσε ορφανός και αυτό το παρήγορο το είχε σε όλη του τη ζωή. Τη μητέρα του, τη Σοφία Ξανθού, την έχασε τριών ετών και τον πατέρα του Γεώργιο Κωσταρά στα 11. Τα δύο παιδιά του, ο Ζαφείρης ο μικρός και ο Νικόλαος ο μεγάλος, τα πήραν το ένα η οικογένεια του πατέρα, ο Βασίλης ο Κωσταράς επήρε το Ζαφείρη και τ' άλλο ο Νικόλαος επήγε στον Διακογιώργη την οικογένεια, από της μάνας τη μεριά, για να μεγαλώσουν.

Δύσκολα χρόνια. Το νησί στην κυριαρχία των Ιταλών, πείνα, ανέχεια για όλους και ιδιαίτερα για τα ορφανά. Δουλειά από τη μια νύχτα μέχρι την άλλη για ένα πιάτο φαί. Και τί δουλειά δεν έκανε; Εκτός από τα κτήματα και τα ζώα του θείου του, στο δρόμο, στο θειάφι, να κάνει καμίνια και τι! Όταν τον κατέδωσε κάποιος δοσιλόγος στους Ιταλούς ότι είχε όπλο, τον συνελάβαν και έκανε 3 μήνες στις φυλακές της Κω. Εκεί να δεις πείνα.

Όταν λοιπόν από χάρη του Θεού τον ελευθέρωσαν και γύρισε στο νησί, είχε ωριμάσει μέσα του η ιδέα να το σκάσει στη Μέση Ανατολή. Έτσι, στο γάμο του Κώστα του Κορπισίδη, όντας πλέον οι Γερμανοί στη Νίσυρο, έκλεψε τη μικρή θάρκα του Νικολιού και κατέφυγε στην Τουρκία. Αφού πέρασε χίλια δυο, έφθασε στην Κύπρο. Εκεί τους στρατολόγησαν εθελοντικά στον Ελληνικό Στρατό και τον πατέρα τον κατέταξαν με άλλους στην Αεροπορία. Τον έστειλαν στο Γιοκάνεσμπουργκ όπου τελείωσε τηγγλικά Σχολή Ιπαμέων. και πήρε τον «Αετό». Ήταν πια στο σποικείο του, στους ελεύθερους ουρανούς! Υπνέρισε την Ελλάδα ως Ιπάμενος μέχρι το 1952, όπου τον έστειλε η Πατρίδα: στη Μ. Ανατολή, στην Ιταλία, στην Ελλάδα, στον Εμφύλιο, κάνοντας πάντα το καθήκον του. Σ' αυτά τα εμπόλεμα χρόνια έπεσε τρεις φορές με το αεροπλάνο, αλλά ο Θεός τον βοήθησε να ζήσει και να παρασημοφορηθεί 3 φορές. Τον αποστράτευσε η Χούντα το 1971. Θάπρεπε νά έχει 2- 3 βαθμούς επιπλέον, αλλά αδικιήθηκε και είχε πάντα δυο πίκρες: Μια από την Πατρίδα που δεν τον αντίμεψε όπως του έπρεπε και

μια για την ορφάνεϊα του.

Το 1946 παντρεύτηκε στον Πειραιά την Άννα του Χαλκιά από τον Εμπορειό και απέκτησε 2 παιδιά, εμένα και τον αδελφό μου. Ήταν άριστος οικογενειάρχης και μας έδωσε ηθικές και χριστιανικές αρχές. Ο πατέρας όταν αποστρατεύθηκε επέστρεψε στο νησί του τη Νίσυρο, που πάντα αγαπούσε, θέλοντας να προσφέρει και στην ιδιαίτερη πατρίδα του ό,τι μπορούσε. Εξελήν κοινοτάρχης για 2 τετραετίες στην Κοινότητα Εμπορείου-Πάλων και όλοι θυμούνται τα έργα του, που βελτίωσαν πολύ τη ζωή των συμπατριωτών του.

Τώρα που μας άφησε και πέταξε η ψυχά του στους ουρανούς, μας έδωσε παρηγοριά μέσα στη θλίψη μας για το χαμό του η αναγνώριση του έργου της ζωής του από το Δήμαρχο Νισύρου, να τελεσθεί η κηδεία του δημοσία δαπάνη.

Σε χάσαμε όμως πατέρα μου, δεν ακούμε πια τη δυνατή φωνή σου, το γέλιο, τις παρααινέσεις και τα αστεία σου. Όλα όμως, πατέρα μου, έγιναν όπως τα ήθελες. Πέθανες ήσυχα και τάφηκες στην αγαπημένη σου Νίσυρο, στον τάφο του εού έφτιαξες, όντας ακόμη στη ζωή, για να μην κουράσεις και ξοδέψεις κανένα. Είχες τις ημέρες σου σου 'πρεπαν και ήρθαν όλοι οι πατριώτες σου και σε τίμησαν στην κηδεία σου. Θα είσαι σίγουρα με τους άλλους συμπολεμιστές σου που έφυγαν πριν από σένα. Τα λόγια που είπε ο π. Στέφανος δεν θα τα ξεχάσουμε ποτέ, γιατί θα είναι βάλασμα στη θλίψη μας για το χαμό σου!

Σ' ευχαριστούμε πατέρα μου για όσα μας πρόσφερες ηθικά και υλικά στη ζωή μας. Ελαφρύ να είναι το κόμμα της Νισυρικής γης που σε σκέπασε. Αιώνια ας είναι η μνήμη σου, αγαπημένε και αξέχαστε πατέρα μου.

Η κόρη σου Σοφία

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ευχαριστούμε όλους όσους με την παρουσία τους κοντά μας συμμετείχαν στο βαρύ πένθος του συζύγου και πατέρα μας

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΩΣΤΑΡΑ

Ιδιαίτερα ευχαριστούμε τον Πανοσιώτατο π. Στέφανο, για τα λόγια που είπε για τον αγαπημένο μας πατέρα. Επίσης ευχαριστούμε το Δήμαρχο Νισύρου κ. Ν. Καρακωνσταντίνο, διότι αναγνωρίσας το έργο που

πρόσφερε ο πατέρας μας, όντας Πρόεδρος Πάλων για 2 τετραετίες, έκανε την κηδεία του δημοσία δαπάνη.

Σας ευχαριστούμε όλους.

Η σύζυγος

Άννα Μικ. Κωσταρά

Τα τέκνα

Γεώργιος Κωσταράς, Σοφία Τονφεξίδου

ΑΠΟ ΤΗ ΝΙΣΥΡΟ ΤΗΣ ΔΙΑΣΠΟΡΑΣ

Ν. ΥΟΡΚΗ

ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ
ΤΩΝ ΝΙΣΥΡΙΑΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ

(Ιδιαίτερη ανταπόκριση από την Άννα Κουλιανίδη-Κοντοβερού)

• Με μια όμορφη εκδήλωση, που οργάνωσαν τα Νισυριακά Σωματεία Ν. Υόρκης, τιμήθηκε κι εφέτος η **Γιορτή του Πατέρα** το Σάββατο 14 Ιουνίου. Στην αίθουσα του Νισυριακού Συλλόγου παρατέθηκε δείπνο στο οποίο πήραν μέρος πατεράδες άνω των 65 χρόνων. Ακολούθησε Νισύριο παραδοσιακό γλέντι με την ορχήστρα του Νίκου Σοφού και οι παρισταμένοι, μέσα σ' ένα θερμό οικογενειακό περιβάλλον, απόλαυσαν τοπικούς χορούς μας κι έζησαν ώρες αξέχαστες και γεμάτες νοσταλγία. Εντυπωσιακή ήταν η συμμετοχή στο γλέντι και της Νισυριακής νεολαίας, της οποίας τα μέλη, κάτω από τα περιφάνια βλέμματα των γονιών τους και τα ενθουσιώδη χειροκροτήματα των λοιπών παρισταμένων, χόρεψαν με επιτυχία Νισύριους χορούς και απέδειξαν, για μια ακόμη φορά, πως κρατάνε γερά μέσα τους τη Νισύρικη καταγωγή τους. Η επιτυχία της βραδιάς οφείλεται στον Πρόεδρο του Συλλόγου Γιώργο Ανδριώτη και στα μέλη του Διοικ. Συμβουλίου, στους οποίους αξίζουν θερμά συγχαρητήρια.

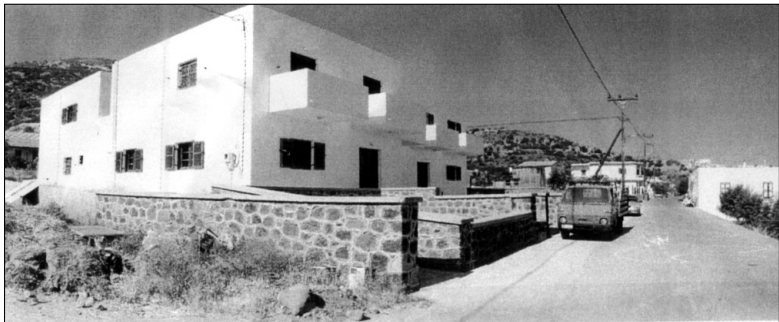
• Με τις πρέπουσες τιμές τίμησε η Νισυριακή παροικία της Αμερικής τη μνήμη του προστάτη μας **Αγ. Νικήτα του Νισυρίου**. Στο παρεκκλήσι του Αγ. Κοσμά, στο Πολιτιστικό Κέντρο της Αστόρια, τελέσθηκε ανήμερα της γιορτής στις 21 Ιουνίου πανηγυρικός Εσπερινός με αρτοκλασία, τον οποίο τέλεσαν ο Ρόδιος Αρχιμανδρίτης Απόστολος Κουφαλάκης, προϊστάμενος του Ναού του Αγ. Δημητρίου Αστόριας, και ο συμπατριώτης μας νέος ιερέας Αναστάσιος Πουράκης.. Ο Αρχιμανδρίτης Απόστολος, σε σύντομη ομιλία του αναφέρθηκε στο βίο και το μαρτύριο του Αγίου Νικήτα, εξέφρασε τη χαρά του γιατί, Δωδεκανήσιος και ο ίδιος, βρίσκεται ανάμεσα σε Δωδεκανησίους και ιδιαίτερα Νισυρίους και αναφέρθηκε στις στενές σχέσεις και τη γνωριμία του με μέλη της Νισυριακής παροικίας της Ρόδου. Ακολούθησε προσφορά καφέ και γλυκισμάτων που πρόσφεραν τα Νισυριακά σωματεία, τα οποία είχαν οργανώσει και την τελετή.

Όλες αυτές οι εκδηλώσεις κρατούν τη σκέψη μας μόνιμα στραμμένη προς το νησί μας, ισχυροποιούν ακόμα πιο πολύ τους δεσμούς που μας συνδέουν με αυτό και κατά κάποιο τρόπο εκμηδενίζουν την απόσταση που μας χωρίζει από την αγαπημένη μας Νίσυρο.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Ο Σύλλογος Νισυρίων Αμερικής, που εδρεύει στην πολιτεία της Νέας Υόρκης στη διεύθυνση 31-80 41 δρόμοι της Αστόριας, ενδιαφέρεται να ενοικιάσει το καινούργιο του Κτίριο-Ξενοδοχείο που βρίσκεται στην πα-

6942558040. Για αυτούς που τηλεφωνούν από Αμερική ευνόητο είναι ότι η χρήση του κώδικα (01130) είναι επιβεβλημένη. Γι'αυτούς που τηλεφωνούν από Αυστραλία ο δικός τους κωδικός (001130).

ραλία των Πάλων της Νισύρου και αποτελείται από 10 γκαρσονιέρες, με χώρους εστίασης και αναψυχής, υπόγειο και άπλετο περιβάλλοντα χώρο.

Η δημοπρασία θα γίνει στις 27 Σεπτεμβρίου 2008 στο ισόγειο του ξενοδοχείου, ημέρα Σάββατο και ώρα 11.00 το πρωί, όπου και θα κατατεθούν οι προσφορές. Επίσης προσφορές μπορούν να κατατεθούν και προς τον υπεύθυνο επί της δημοπρασίας κ. Μιχάλη Ανδριώτη.

Οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να τηλεφωνούν για πληροφορίες στον ως άνω υπεύθυνο στα τηλέφωνα 2242031103 ή

«ΝΙΣΥΡΙΑΚΑ ΝΕΑ»

ΔΙΜΗΝΙΑ ΕΚΔΟΣΗ

Ιδιοκτησία - Έκδοση:

Συλλόγου Νισυρίων

«ΓΝΩΜΑΓΟΡΑΣ»

3ης Σεπτεμβρίου 25 ΤΚ 10432 Αθήνα

Τηλ. 210/52.24.463

Διευθυντής - Συντάκτης

Υπευθύνος έκδοσης:

ΓΙΑΝ. ΔΙΑΜ. ΧΑΡΤΟΦΥΛΗΣ

Πρόεδρος του Διοικ. Συμβουλίου

Κανάρη 4 - 154 51 Ν. Ψυχικό

Τηλ. - Fax: 210/67.17.671

•

Συνδρομές - Εμβάσματα:

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ν. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΗΣ

Σηλυβρίας 29 - 17123 Ν. Σμύρνη

Τηλ.: 210/9337899

•

Αντιπρόσωποι

Ρόδου: Ν. Μανουήλ

Κω: Λουκία Παηίδη

Νισύρου: Μιχ. Βεζυργόλου

Σίδνεϊ: Νικ. Γιαννάκης

•

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Εσωτερικού Ευρώ 10

Εξωτερικού Ευρώ 20

•

Τυπογραφείο: ΝΙΚΗΤΑ Κ. ΚΑΡΑΛΗ

Γερανίου 7 - Αθήνα, Τηλ.-Fax: 210/5233965

ΡΟΔΟΣ

ΓΙΑ ΤΑ ΕΞΗΝΤΑΧΡΟΝΑ
ΤΗΣ «ΠΟΡΦΥΡΙΔΑΣ»

Τα 60 χρόνια ζωής έλκεισε εφέτος ο Παννισυριακός Σύλλογος Ρόδου «Η Πορφυρίς». Εξήντα χρόνια επιτυχημένης πορείας και πλούσιας κοινωνικής, ανθρωπιστικής, πολιτιστικής, μορφωτικής, ψυχαγωγικής κλπ. δραστηριότητας. Με προσδοκίες και όνειρα ιδρύθηκε ο Σύλλογος στα πρώτα χρόνια της λευτεριάς των νησιών μας, με στόχο να συσπειρώσει γύρω του τα ολοένα πολλαπλασιαζόμενα, τότε, μέλη της Νισυριακής παροικίας Ρόδου. Όμως και με τη φιλοδοξία να μην υστερήσει σε δράση έναντι των παλαιότερων ανά τον κόσμο άλλων Νισυριακών Συλλόγων. Γι' αυτό και όλες εκείνες οι εκλεκτές μορφές των συμπατριωτών μας που πήραν την ιστορική απόφαση της ιδρύσεώς του, φρόντισαν να τον θέσουν, από τα πρώτα κιόλας βήματά του, σε σωστή πορεία, την οποία ακολουθούν, προς τιμή τους, όλες οι μέχρι σήμερα δι-οικήσεις του.

Η «Πορφυρίς», με την ανελλιπή πανταχού παρουσία της, με την ενεργό συμμετοχή της στα κοινωνικά και συλλογικά δρώμενα, με τα πλούσια προγράμματα δράσης της πέτυχε, στην πορεία του χρόνου, να κατακτήσει ζηλευτή θέση ανάμεσα στα λοιπά παροικιακά σωματεία και να καταξιωθεί στη συνείδηση της Ροδιακής κοινωνίας. Συνηθισμένο πια το φαινόμενο της κοσμοσυρροής στις εκδηλώσεις του Συλλόγου φίλων του, που προσέρχονται με τη βεβαιότητα ότι θα ζήσουν αναβιώσεις εθίμων και παραδόσεων της Νισύρου, ότι θα απολαύσουν τοπικούς μας χορούς και τραγούδια, θα γευθούν Νισύρικες λιχουδιές, θα παρακολουθήσουν ομιλίες πάνω σε θέμα επικαιρότητας, αλλά και θα χειροκροτήσουν επιβραβεύσεις και απονεμόμενες τιμητικές διακρίσεις στους αριστεύοντες νεοσούς της παροικίας μας. Δεδομένη θεωρείται πια η ενεργός συμμετοχή της «Πορφυρίδας» σε δημόσιες, κοινού ενδιαφέροντος, δραστηριότητες, ενώ με ενθουσιώδεις εκδηλώσεις υποδέχεται το κοινό την καθιερωμένη συμμετοχή στις παρελάσεις των εθνικών επετείων της αντιπροσωπείας της «Πορφυρίδας» με τοπική ενδυμασία και με επικεφαλής το λάβαρο του Συλλόγου.

Πλούσιο και αξιόλογο, λοιπόν, το έργο της «Πορφυρίδας» και δικαιολογημένη η ικανοποίηση, η υπερηφάνεια και η αισιοδοξία, με την οποία γιόρτασαν τα μέλη τα 60 χρόνια της. Αλλά και τυχερός ο Σύλλογος, γιατί πλαισιώνεται από ανθρώπους που διαπνέονται από αγάπη προς την «Πορφυρίδα» από σεβασμό προς την ιστορία της και την προσφορά της και από συναίσθηση των προς αυτή υποχρεώσεών τους. Από τα ίδια συναισθήματα διακατέχεται και το σημερινό δραστήριο Διοικ. Συμβούλιο υπό την ακούραστη και αεικίνητη Πρόεδρό του, την Πόπη Καραγεώργη-Χαρτοφύλη, το οποίο έχει διευρύνει τις δραστηριότητες του Συλλόγου, έχει πολλαπλασιάσει τις εκδηλώσεις του και υλοποιεί ολοένα και πλουσιότερα προγράμματα, μέσα από τα οποία προβάλλεται ο Σύλλογος. Όμως τα οφέλη απολαμβάνει και η κοινή γενετείρα μας Νίσυρος, της οποίας το όνομα αποτελεί πάντα το φόντο όλης αυτής της δραστηριότητας.

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΤΟΥ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΥ Π. ΚΑΜΜΕΝΟΥ
ΓΙΑ ΤΑ ΛΟΥΤΡΑ ΠΑΝΤΕΛΙΔΗ

Αμυδρά ακτίνα αισιοδοξίας φάνηκε στον ορίζοντα, όσον αφορά την αποπεράτωση των εργασιών στο κτηριακό συγκρότημα των Λουτρών Παντελίδη στους Πάλους. Σε απρογραμμάτιστη συνάντηση στη Νίσυρο, κατά τα εγκαίνια του Ηφαιστειολογικού Μουσείου, μεταξύ του Υφυπουργού ΥΕΝ, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής Πάνου Καμμένου και του Ανδρέα Παντελίδη, ο πρώτος ζήτησε ενημέρωση για το θέμα και προσφέρθηκε αυτοβούλως να συμβάλει, ώστε να εξευρεθεί λύση και να προχωρήσει το έργο. Ευχαριστώντας ο κ. Παντελίδης, ανέφερε στον κ. Καμμένο, ότι δεν ζητεί ούτε ρουσφέτι, ούτε χρήματα, αλλά μόνο δικαιοσύνη, ώστε να μπορέσει να αξιοποιηθεί μια επένδυση 4,5 εκατομ. δολλαρίων, που διατέθηκαν για ένα έργο το οποίο επί τόσα χρόνια παραμένει στάσιμο, για να το χτυπάει το κύμα, όπως είπε.

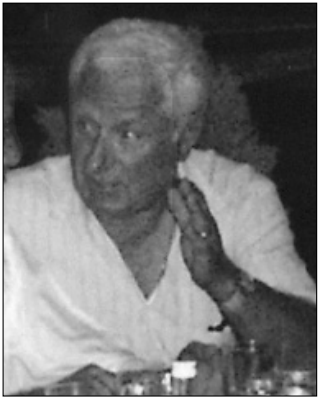

Το ιστορικό συγκρότημα των Λουτρών Παντελίδη.

Ο κ. Καμμένος προσκάλεσε τον κ. Παντελίδη στο γραφείο του, όπου έγινε λεπτομερής ενημέρωση για το θέμα παρουσία ειδικών συνεργατών του κ. Υφυπουργού, προς τους οποίους έδωσε εντολή να προβούν στις αναγκαίες ενέργειες, ώστε να εξευρεθεί λύση και να προχωρήσει το έργο.

Όπως είναι γνωστό, το κτήριο των Λουτρών Παντελίδη, για πολλά τώρα χρόνια δεσπόζει στην παραλία των Πάλων ημιτελές και πλεγμένο σε κάποιες γραφειοκρατικές διαδικασίες. Όπως μας δήλωσε ο Ανδρέας ο Παντελίδης, η ανωμαλία προέκυψε από τότε που ο μηχανικός του έργου προέβη σε καταπάτηση του αιγιαλού εν αγνοία του ιδίου, ο οποίος απουσίαζε στην Αφρική. Και ενώ προσφέρθηκε να πληρώσει το πρόστιμο και να αποκαταστήσει την παράβαση, εντούτοις καταδικάστηκε σε 10μηνη φυλάκιση, γεγονός που τον οδήγησε στην απόφαση να διακόψει τις εργασίες και να εγκαταλείψει την προσπάθεια αναστήλωσης του κτηρίου. Όταν αρνόταν άλλαξε γνώμη και αποφάσισε τη συνέχιση των εργασιών, κάθε προσπάθεια για να αρθούν τα εμπόδια συναντούσε κλειστές πόρτες.

Μακάρι τώρα η παρέμβαση του κ. Καμμένου να οδηγήσει στο επιθυμητό αποτέλεσμα, λαμβανομένου υπόψη ότι η λειτουργία του κτηρίου ως σύγχρονου υδροθεραπευτηρίου, πέρα από τη συμβολή στην ανάπτυξη του ιαματικού τουρισμού, θα ωφελήσει ποικιλοτρόπως και τη Νίσυρο.

Ο Ανδρέας Παντελίδης κληρονόμος και ιδιοκτήτης του κτηρίου

ΠΕΘΑΝΕ Η ΠΟΠΗ ΤΟΥ ΤΟΤΟΥ

Στο νοσοκομείο της Λάρισας, όπου έδωσε την μάχη με την επάρατη ασθένεια, πέθανε η Πόπη Καρπαθάκη, του Τοτού όπως την αποκαλούσαν οι συμπατριώτες της. Η είδηση του θανάτου της σκόρπισε θλίψη και πόνο στους συμπατριώτες της, τους φίλους και γνωστούς, οι οποίοι σύσσωμοι έσπευσαν να τη συνοδεύσουν στην αιώνια κατοικία της και να της απευθύνουν τον ύστατο χαιρετισμό κατά τη νεκρώσιμη ακολουθία που εψάλη στη Νίσυρο, όπου και ετάφη.

Η αείμνηστη Πόπη ασκούσε τη δικηγορία στη Θεσσαλονίκη όπου είχε το γραφείο της, εκεί κατοικούσε μόνιμα και ήταν γνωστή στους νομικούς κύκλους της συμπατριεύουσας. Εκτός από δικηγόρος ήταν και ένας, υπό την ευρύτερη έννοια, πνευματικός άνθρωπος πρόσφατα δε έδωσε θετικά δείγματα της συγγραφικής ικανότητάς της, με την έκδοση και κυκλοφορία του πρώτου μυθιστορημάτος της με τίτλο «Στην άκρη του Αιγαίου». Το μυθιστόρημα έτυχε θερμής υποδοχής και ευμενών σχολίων από το αναγνωστικό κοινό, ενώ έλαβε το Α' λογοτεχνικό βραβείο εις μνήμην Κώστα Βαλσάμη, από τον Κοινωνικό Σύλλογο Συμαίων της Αθήνας. Ήταν επίσης ένα από τα ιδρυτικά μέλη του Συλλόγου Δωδεκανησίων Βορ. Ελλάδος και από τη θέση της ως Γεν. Γραμματέας ανέπτυξε δραστηριότητα για την προβολή του Συλλόγου και τη διάδοση της Δωδεκανησιακής πολιτιστικής κληρονομιάς, μέσα από τις ποικίλες εκδηλώσεις του.

Όμως, όπως συνήθιζε να λέγει και η ίδια, η μεγαλύτερη επιτυχία της ζωής της ήταν η μονακριβή κόρη της Ηλέκτρα-Μαρία, την οποία αξιώθηκε να καμαρώσει τελειωμένη ιατρώ. Ο χάρος όμως δεν την άφησε να πραγματοποιήσει το όνειρο που έπλαθε για κείνη.

Στον κατάνεστο Ναό της Ποταμίτισσας, όπου εψάλη η νεκρώσιμη ακολουθία, εκφώνησαν επικδείους ο Γιάννης Χαρτοφύλης, ο Νικήτας Μαστρογιάννης, ενώ από το Γιάννη Λογοθέτη διαβάστηκε μίνιμου αποχωρισμού από τον Μπάμπη Ζαβιτσάνο, πρώην σύζυγο της θανούσας.

Στο Δημοτικό Σχολείο Λιδωρικού
ΤΟΠΙΚΟΙ ΧΟΡΟΙ ΤΗΣ ΝΙΣΥΡΟΥ

Πώς να μη νιώθει περήφανη η Νίσυρος για τα παιδιά της; Γι' αυτά τα παιδιά που με τ' όνομά της στην καρδιά τους και με τη σκέψη της στη μνήμη τους, φροντίζουν να την προβάλλουν και να τη διαφημίζουν σε κάθε ευκαιρία που τους δίνεται. Χαρακτηριστική η περίπτωση της Δήμητρας Καφετζηδάκη, που στο Λιδωρικό όπου υπηρετούσε ως δασκάλα, φρόντισε να διδάξει στους μαθητές της και να παρουσιάσει με επιτυχία τους τοπικούς μας χορούς. Μας τα λέει η ίδια στην ανταπόκρισή της που ακολουθεί:

«Στο Δημοτικό Σχολείο Λιδωρικού του Ν. Φωκίδας και στα πλαίσια του προγράμματος «Καλλιπείρα», που σκοπό έχει μέσα από τον αθλητισμό να αναδειχθούν αξίες όπως η ισότητα, η αλληλεγγύη και η αγάπη στο συνάνθρωπο, μαζί με τις διάφορες γυμναστικές επιδείξεις παρουσιάστηκαν και παραδοσιακοί χοροί απ' όλη την Ελλάδα. Μέσα σε αυτούς ήταν και

τρια τον περασμένο χειμώνα.

Η στιγμή ήταν πολύ συγκινητική, ενώ μας δόθηκε άλλη μια φορά η ευκαιρία, χάρη στην προθυμία των παιδιών, ν' αναδείξουμε την παράδοση του τόπου μας, που έχει πρόθυμα αποδείξει πως αντέχει στο χρόνο και συγκινεί όσους έρχονται σε επαφή μαζί της σ' οποιοδήποτε μέρος της Ελλάδας.

οι δικοί μας τοπικοί χοροί, σούστα και καμάρες, οι οποίοι παρουσιάστηκαν από μαθήτριες της Α' και της Δ' τάξης του Δημοτικού, μετά

Το διδακτικό προσωπικό του Σχολείου ευχαρίστησε θερμά το Σύλλογο Νισυρίων της Αθήνας «Γνωμαγόρα» για την παραχώρη-

από παρότρυνση της δασκάλας τους Δήμητρας Καφετζηδάκη, η οποία δίδασκε εκεί ως αναπληρώ-

ση δύο Νισύρικων παραδοσιακών στολών».

ΠΕΡΙΟΔΟΝΤΟΛΟΓΙΚΟ ΙΑΤΡΕΙΟ
ΛΟΥΚΙΑΣ ΣΩΤ. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΥ

Πτυχούχου Πανεπιστημίων Αθηνών και Tufts Βοστώνης. Μέλους της Αμερικανικής Εταιρείας Περιοδοντολογίας και της Εταιρείας Εμφυτευματολογίας

Οδός Αγίας Σοφίας (πρ. Γράμμου) 4 - ΡΟΔΟΣ Τηλ. 38850
Κιν. 6944-501841. Λέγεται με ραντεβού

Με πρωτοφανή κοσμοσυρροή προσκυνητών

ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΤΗΣ ΣΠΗΛΙΑΝΗΣ

Κάθε προηγούμενο ξεπέρασε η εφετινή κοσμοσυρροή προσκυνητών στο πανηγύρι της Παναγιά της Σπηλιανής το Δεκαπενταύγουστο. Σ' όλο το εννεαήμερο διάστημα των Παρακλήσεων γέμιζε ασφυκτικά κάθε βράδυ η εκκλησία του Μοναστηριού από επισκέπτες, οι οποίοι μέσα σε ατμόσφαιρα κατάνυξης και μυσταγωγίας παρακολουθούσαν σύσσωμο το υπόλοιπο εκκλησίασμα να ψάλλει τους ύμνους προς τη Μεγαλόχαρη και στο τέλος τις «νιαμερίτισσες» να ψάλλουν το τοπικό άσμα «Καλό 'ναιν τ' Άγιος ο Θεός» και να μετρούν με το κομποσχοίνι μια-μια τις μετάνοιες τους μπρος στην εικόνα της Παναγίας.

Η λitanευση της Εικόνας της Σπηλιανής

Και στο διήμερο του εορτασμού σημειώθηκε το αδιαχώρητο. Ασφυκτικά γεμάτη η εκκλησία, πλημμυρισμένος από κόσμο ο γύρω χώρος της Μονής και μια ατέλειωτη ουρά από προσκυνητές σ' όλο το μήκος της σκάλας του Μοναστηριού, από πάνω ως κάτω, περίμεναν υπομονετικά για ώρες ολόκληρες ωστόσο φτάσουν μπρος στην Εικόνα της Παναγίας. Ανάμεσά τους πορεύονταν και προσκυνητές, γονατιστοί ή ξυπόλητοι ο

καθένας κατά το τάξιμό του, ενώ συγκίνηση προκαλούσε η προσπάθεια ατόμων με εμφανή ίχνη αναπηρίας να φθάσουν μπροστά στην Εικόνα, για ν' αποθέσουν εκεί, μαζί με το τόμα τους, πίκρες και καημούς και να ζητήσουν βοήθεια. Όλος αυτός ο κόσμος συνόδευσε την καθιερωμένη μετά τη Θεία Λειτουργία λitanευση της Εικόνας, η οποία δια μέσου χιλιάδων άλλων προσκυνητών, που συνωστιζονταν κατά μήκος της διαδρομής, έφτασε στο χώρο όπου είχε στρωθεί το τραπέζι του πανηγυριού.

Περίπου στις 4.000 υπολογίστηκαν τα άτομα που παρακάθησαν στο κοινό πανηγυρικό τραπέζι, τόσο την παραμονή στα ρεβίθια όσο και ανήμερα. Κι όλοι τους εξυπηρετήθηκαν κατά τον καλύτερο τρόπο, γι' αυτό και αποχωρώντας δήλωναν ικανοποιημένοι αλλά και εντυπωσιασμένοι από το πλήθος του κόσμου, από το πλούσιο γεύμα, αλλά και από την προθυμία και την εγκαρδιότητα με την οποία έσπευδαν να τους περιποιηθούν οι Νισυροπούλες και τα Νισυρόπουλα, που είχαν κι εφέτος αναλάβει το σερβίρισμα.

Κι αυτή τη χρονιά το πανηγύρι της Σπηλιανής πλαισιώθηκε από όλα τα πατροπαράδοτα έθιμα με αποκορύφωμα το γλέντι και φυσικά την «κούπια». Μέχρι τις πρωινές ώρες κράτησε ο χορός τόσο την παραμονή όσο και ανήμερα της γιορτής με απόλυτη τάξη και ευπρέπεια. Κι έτσι οι «πανηγυριώτες» είχαν την ευκαιρία να αποκτήσουν γεύση από Νισυρικό γλέντι, να γλεντήσουν αδελφωμένοι σε μια παρέα με τους κατοίκους του νησιού και να χορέψουν στα βήματα των τοπικών μας χορών.

Πολλές και γενναίες ήταν κι εφέτος οι χρηματικές προσφορές υπέρ της Μονής, ενώ τα περισσότερα έθιμα για το πανηγυρικό τραπέζι καλύφθηκαν από δωρεές προσκυνητών. Όσο για την ποιότητα των φαγητών που προσφέρθηκαν, θα πρέπει ιδιαίτερα να σημειωθεί ότι όλος ο κόσμος εκφράστηκε επαινετικά για την ομάδα της κουζίνας, της οποίας τα μέλη αφιλοκερδώς, όπως πάντα, κατέβαλαν κάθε προσπάθεια για να ευχαριστήσουν τον κόσμο. Και η προσπάθειά τους πέτυχε απόλυτα, γεγονός που δεν πέρασε απαρατήρητο.

Σύμφωνα με ανακοίνωση της Μοναστηριακής Επιτροπής, οι γενικές εισπράξεις του πανηγυριού (εκκλησίας, τράπεζας, κούπας, δωρεές μπαρ) έφθασαν στο ποσό των 53.577,45 ευρώ, τα έξοδα στα 15.746,26 ευρώ και το καθαρό υπόλοιπο στο ταμείο 37.831,19 ευρώ. Επιπλέον προσφέρθηκαν 9.296 δολ. ΗΠΑ, 1,495 δολ. Καναδά και 380 δολ. Αυστραλίας.

ΚΟΣΜΟΣΥΡΡΟΗ ΚΑΙ ΣΤΗΝ «ΚΥΡΑ»

Κόσμος πολύς συγκεντρώθηκε κι εφέτος στο πανηγύρι της Κυράς, τόσο ανήμερα στη γιορτή της Παναγιάς το Δεκαπενταύγουστο, όσο και στα Νιάμερα. Πολλοί συμπατριώτες μας από τον Εμπορείο και τους Πάλους έφθασαν από την Αυστραλία και την Αμερική για να προσκυνήσουν την Εικόνα της «Κυράς» και να συνοεορτάσουν στη χάρη της, παρέα με τους άλλους συγχωριανούς τους, που η μοίρα το θέλησε ν' αφήσουν κι αυτοί τα χωριά τους στην εγκατάλειψη και στην ερήμωση και να πάρουν το δρόμο για την ξενιτιά. Με την επιστροφή τους, έσω και για λίγες μέρες, ξαναφέραν πίσω τη ζωντάνια, άνοιξαν σπία, άνα-

Το τέμπλο του καθολικού της Μονής της Κυράς.

ψαν φώτα, ακούσθηκαν φωνές στις ξεχασμένες γεπονιές και στα καφενεία ξανάσμιζαν παλιές παρέες που είχαν τόσα πολλά να κουβεντιάσουν. Όλος αυτός ο κόσμος αλλά και άλλοι προσκυνητές απ' όλο το νησί, καθώς και αρκετοί από τους επισκέπτες και παραθεριστές γέμισαν ασφυκτικά το χώρο του μοναστηριού, παρακάθησαν στο τραπέζι του πανηγυριού και αδελφωμένοι όλοι μαζί πήραν μέρος στο γλέντι που ακολούθησε.

Ως τις πρωινές ώρες κράτησε και στα δύο πανηγύρια ο χορός με γεμάτα τα τραπέζια τριγύρω στις νέες εγκαταστάσεις του χώρου συνεστίας και γλεντιού. Κι έδωσε την ευκαιρία σε παλιούς καλούς χορευτές να θυμηθούν τα παλιά και να ξαναζήσουν στιγμές που πάντα νοσταλγούσαν στα ξένα μέρη όπου τώρα ήταν και εργάζονται.

Χαρακτηριστικό της κοσμοσυρροής ήταν το πλήθος των αυτοκινητών και άλλων τροχοφόρων που είχαν κατακλύσει το χώρο. Είχαν γεμίσει και οι δύο χώροι στάθμευσης, ενώ κατά πολλές δεκάδες είχαν σταθμεύσει δεξιά και αριστερά του δρόμου σε μεγάλο ύψος, με αποτέλεσμα να δημιουργηθούν πολλά προβλήματα για την αποχώρηση.

Μόνος απόν από το πανηγύρι ο αείμνηστος Γιάννης Διακομιχάκης, ο άνθρωπος που πρόσφερε τον ίδιο τον εαυτό του, για να δημιουργήσει τις νέες εγκαταστάσεις και να δώσει νέα πνοή στο πανηγύρι της Κυράς. Και όμως η μοίρα το θέλησε να φύγει τόσο νωρίς από κοντά μας. Πολλοί ήταν εκείνοι από τους προσκυνητές που προσευχήθηκαν για την ανάπαυση της ψυχής του και άναψαν ένα κεράκι στη μνήμη του.

Με προχειροτητα αντιμετωπίζονται ΤΑ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ ΜΑΣ ΜΝΗΜΕΙΑ

Ανησυχητικές σκέψεις και δυσοίωνες προοπτικές για το μέλλον των αρχαιολογικών μνημείων του νησιού μας προκαλεί η προχειρότητα και η εν πολλοίς ανευθυνότητα, με την οποία η Αρχαιολογική Υπηρεσία αντιμετωπίζει το αίτημα για εκτέλεση έργων στο χώρο της Μονής της Σπηλιανής, τον οποίο η ίδια Υπηρεσία έχει ανακηρύξει ιστορικό, διατηρητέο και προστατευόμενο μνημείο.

Η Μοναστηριακή Επιτροπή ζήτησε την έγκριση για την εκτέλεση, στο χώρο της Μονής, μιας σειράς έργων τα οποία αναφέρονται αναλυτικά στο έγγραφο που απέστειλε προς την Αρχαιολογική Υπηρεσία Δωδεκανήσου. Τα έργα αφορούσαν την επισκευή της οροφής σε 3 δώματα, την επιστροφή δαπέδων με βότσαλα και επιπλέον:

– Επένδυση δύο τοίχων εσωτερικού προσαυλίου, μήκους 3 μ. Χ 90 εκ. ύψος, με πέτρα Νισύρου κομμένη στον τροχό.

– Κτίσιμο στηθαίου τοίχου ύψους 90 εκ., για περιορισμό του προσαυλίου έξω από το καμπαναριό.

– Κτίσιμο στηθαίου τοίχου στη δεξιά πλευρά της σκάλας μήκους 4 μ. Χ 70 εκ.

– Αρμολόγημα σε καμάρες και τόχους στον υπόγειο χώρο του ξενώνα. Η Αρχαιολογική Υπηρεσία (4η Εφορ. Βυζαντίου. Αρχαιοτήτων) εξέδωσε για το παραπάνω αίτημα την υπ' αριθ. 790/18-2-2008 εγκριτική απόφαση, στην οποία αναφέρει επί λέξει ότι «**δεν έχουμε αντίρρηση για τις εργασίες επισκευής δαπέδων και δωματίων στη Μονή Σπηλιανής Νισύρου, όπως περιγράφονται στην κατατεθειμένη τεχνική έκθεση**». Σημειώνεται ότι υπεβλήθη μια μόνο τεχνική έκθεση που αφορούσε «την αντικατάσταση στέγης ενός ισογείου κλπ.».

Ώστε λοιπόν μόνο για τα δάπεδα και τα δώματα **δεν έχει αντίρρηση η Υπηρεσία**. Για τους τοίχους, τα στηθαία, το αρμολόγημα που αναφέρθηκαν κα-

μιά αναφορά δεν γίνεται στην εγκριτική απόφαση. Κι αυτή η εξαίρεση, κατά τα υπηρεσιακάς κρατούντα, σημαίνει ότι για τα συγκεκριμένα έργα **υπάρχει αντίρρηση** της Υπηρεσίας και επομένως δεν εγκρίνονται... Όμως τα έργα εκτελέσθηκαν όπως ακριβώς είχαν ζητηθεί, παρά το γεγονός ότι πέραν της «απόρριψης» θα έπρεπε να ελεγχθεί η αναγκαιότητα των έργων και ο βαθμός επηρεασμού της φυσιογνωμίας των εγκαταστάσεων, αφού πρόκειται για ιστορικό, διατηρητέο και προστατευόμενο μνημείο. Και όταν εκ των υστέρων διενεργήθηκε αυτοψία από όργανα της ίδιας Υπηρεσίας, τα έργα θεωρήθηκαν ως καλώς και νομίμως γεγόμενα, με μόνη διαπίστωση κάποιες περιορισμένες σημασίας παρατυπίες, των οποίων διετάχθη η αποκατάσταση, χωρίς να ληφθεί υπόψη ότι πρόκειται για έργα «μη εγκεκριμένα».

Αν τώρα η συγκεκριμένη Υπηρεσία εκλαμβάνει ως έγκριση την εξαίρεση των εν λόγω έργων από την εγκριτική της Απόφαση, τότε το θέμα παίρνει άλλες διαστάσεις, αφού άλλα γράφονται και άλλα εννοούνται.

Ανεξάρτητα από τον προεκτεθέντα τρόπο χειρισμού του θέματος, σκόπιμο θεωρείται να ενθυμίσουμε ότι οι κατά καιρούς προκατόχοι της σημερινής ηγεσίας της εν λόγω Υπηρεσίας ηθροόσαν ανυποχώρητα την αρχή – την οποία σχολαστικά τήρησαν και στην πρόσφατη στήριξη του βράχου – ότι στα διατηρητέα και προστατευόμενα μνημεία ούτε μια πέτρα δεν πρέπει να μετακινείται χωρίς σοβαρό και αρκούντως αιτιολογημένο λόγο. Σήμερα, με την εφαρμολζόμενη τακτική της ελαστικότητας όσον αφορά την αρχή αυτή, τουλάχιστον στη δική μας περίπτωση το Μοναστήρι της Σπηλιανής καθίσταται ολοένα στόχος ασύμμετρων εκσυγχρονιστικών τάσεων, οι οποίες αποβαίνουν εις βάρος της παραδοσιακής φυσιογνωμίας, με την οποία επί 600 ολόκληρα χρόνια το Μοναστήρι δολοζέει ως ολόκλητρο φωτιστέφανο στην κορυφή του Οξείου.

ΣΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟ ΤΟΥ ΠΑΝΗΓΥΡΙΟΥ

Επιτυχία απόλυτη σημείωσε το πανηγύρι της Παναγιάς της Σπηλιανής. Όμως υπήρξαν κι εφέτος κάποια αρνητικά σημεία, που ασφαλώς επηρέασαν το όλο κλίμα, ενώ κάποια τουλάχιστον από αυτά θα μπορούσαν να είχαν προληφθεί αν οι αρμόδιοι έδιναν έστω και μικρή σημασία στις σχετικές, κατά καιρούς, επισημάνσεις:

- Τιμητικά για το πανηγύρι μας ήταν εφέτος η παρουσία με στολή του Ταξιάρχου Στρατιωτικού Διοικητή της περιοχής και Γεωματικών του επιτελείου του, καθώς και του Υποδιοικητή της Διευθύνσης Αστυνομίας Κω συνοδευομένων από το Δήμαρχο. Και όμως για άλλη μια φορά ίσχυσε το «και όταν ήρθες κι έφυγες χαμπάρι δεν σε πήρα». Αγόμενοι και φερόμενοι από το πλήθος μπήκαν στην εκκλησία, στριμώχθηκαν σε μια γωνιά, χωρίς κανέναν να τους πλησιάσει, να τους υποδεχθεί, να τους υποδείξει κάποια ανάλογη θέση, αφού μάλιστα ήταν αναμενόμενη η παρουσία τους. Μήπως – ξαναρωτάμε – η Επιτροπή, πέρα από τον... κορβανά, θα πρέπει κάποτε να ενδιαφερθεί και για άλλα πιο ουσιώδη καθήκοντά της;

- Συντηθόμενα και απόλυτα δικαιολογημένα είναι τα παράπονα και οι διαμαρτυρίες των προσκυνητών, οι οποίοι περιμένουν στην ουρά ωσότου μπορέσουν να προσκυνήσουν την Εικόνα της Παναγίας. Κι όταν μετά από πολύωρη ορθοστασία και ταλαιπωρία φτάσουν στο Ναό, διαπιστώνουν πως η Εικόνα λείπει από τη θέση της γιαί μεταφέρθηκε στην «ράπεζα». Για τη μετακίνηση της Εικόνας πολλές φορές οι ειδικοί έχουν εκφραστεί αρνητικά και έχουν υποστηρί να αποφεύγεται, γιατί η κίνηση επιδρά αρνητικά στη συντήρησή της. Οι υπεύθυνοι όμως της Μονής επιμένουν στην «πίρση του εθίμου». Θα μπορούσε όμως, όταν φεύγει η Εικόνα, να τοποθετηθεί στη θέση της κάποιο από τα υπάρχοντα αντίγραφά της, ώστε να μπορεί να προσκυνά ο κόσμος. Η δικαιολογία ότι υπάρχει πρόβλημα στήριξης δεν ευσταθεί, γιατί και μια απλή κορδέλλα θα μπορούσε να λύσει το πρόβλημα.

- Πολλοί ήταν κι εφέτος οι προσκυνητές που είχαν έρθει από τα γύρω νησιά για να κοινωνήσουν στο Μοναστήρι την ημέρα της γιορτής. Όμως λόγω του συνωστισμού και περιμένοντας για πολλές ώρες στην ουρά έφθασαν με καθυστέρηση στο Ναό και μάλιστα μετά την απόλυση και όταν είχε γίνει «κατάλυση» από τον ιερέα. Δικαιολογημένα τα παράπονα που ακούστηκαν, όμως η υποχρέωση των ιερέων να ακολουθήσουν τη λitanευση της Εικόνας δεν παρέχει περιθώρια αναμονής. Ες εξετασθεί το θέμα, μήπως μπορεί να βρεθεί λύση.

- Αλήθεια, γιατί τόσο πολλά κόλλυθα; Ένα «συνή» προέβλεπε το έθιμο και μοιράζονταν τα κόλλυθα σ' όσους προλάβαιναν. Το κόλλυθο μεταφερόταν τιμηικά από γυναικές που πρόσφεραν στο Μοναστήρι τις υπηρεσίες τους, ως μια «ευλογία» γι' αυτή τους την προσφορά. Σήμερα αντί αυτού παραλαύνει μια πλειάδα από πατέλλες που τις κρατούν άσχετα εν πολλοίς προς τη Μονή πρόσωπα. Θα μεταφέρουμε λοιπόν την απορία που διατυπώθηκε κι εφέτος από πολλούς, αν τα κόλλυθα τελούνται «εις τιμήν και μνήμην» της Θεοτόκου, την ημέρα της εορτής της Κοιμήσεώς της, ή για ικανοποίηση κάποιων μικροφιλοδοξιών, που όμως πολλές φορές ευτελίζουν τη σοβαρότητα αλλά και την ιερότητα του σκοπού;

- Μας καταγγέλθηκε το περιστατικό και το μεταφέρουμε. Τις παραμονές της γιορτής ομάδα γυναικών περιφερόταν αυτοβούλως και συγκεντρώνε χρήματα «για το τραπέζι της Παναγιάς», επικαλούμενη παλαιό έθιμο, το οποίο εκ των πραγμάτων έχει προ πολλού καταργηθεί. Όμως τα έξοδα του τραπεζιού καλύφθηκαν από δωρεές του κόσμου προς τη Μονή, ενώ το ποσό που συγκεντρύσαν οι γυναικές κατατέθηκε στην Επιτροπή ως προσφορά συγκεκριμένου Συλλόγου, ο οποίος, κατά το κοινώς λεγόμενο, «μνημονεύτηκε με ξένα κόλλυθα». Τέτοιες κινήσεις μόνο αρνητικά σχόλια προκαλούν, γι' αυτό καλό είναι να αποφεύγονται.

διαβάσουν το βιβλίο σου, θα σε ευγνωμονούν που τους έδωδες τη δυνατότητα να γνωρίσουν τις συνθήκες και το περιβάλλον στο οποίο μεγάλωσαν οι γονιοί τους. Φιλικά

Μιλτιάδης Λογοθέτης

• Ο Νικήτας Μαστρογιάννης

Ευστοχία τίτλου. Γεγονότα που αποτελούν πνευματική παρακαταθήκη. Σκηνές σαν από αρχαίο θέατρο, που σ' ανεβάζουν σε ουρανια σκηνώματα και σε προσγειώνουν σαν «από μηχανής θεός».

Ιστορικές στιγμές αδελφωμένες με την τοπική μας παράδοση. Το παρελθόν γίνεται παρόν και σε γεφυρώνει με το μέλλον. Μνήμες αξέχαστες, δεμένες γερά με τον ψυχικό μας κόσμο.

Αν θέλεις να δεις το «πότε», θα μάθεις για το «πώς» και το «γιατί». Αν θέλεις αραγή τον κρικό της Ιστορίας, διάβασε το βιβλίο του Γιάννη Χαρτοφύλη (Διαμαντί) για να δεις μπροστά σου τη Νύκτα, τα σ' αυτήν διαδραματιζόμενα, τα παιδικά χρόνια, ήθη και έθιμα και θα τα βράψεις, σίγουρα, με ανεξίτηλο μελάνι στα άδυτα της ψυχής σου.

Μέσα σ' όλα βρήκα τον εαυτό μου, τον εαυτό σου, τον εαυτό του. Ανασύρθηκαν πολλά από το υποσυνείδητό μου, κάτι που δεν μπορούσε μόνο του να το κάνει.

Μ' οδήγησε σε ξέφωτα ολόαμπρα και σ' εποχικά θλαβρά σκοτάδια. Λαχτάρησα και ρίγησα και θυμήθηκα τόσα και τόσα.

Παρών κι εγώ κι ο φίλος, ο γνωστός και ο άγνωστος... Υπομονή και ανυπομονησία για το «παρακάτω».

Όπου απολυτρώνεσαι, γεμίζοντας το «σάκκο» της συνειδήσεώς σου και της θυμής σου με τις αναμνήσεις των περασμένων, αλλά και πρόσφατων χρόνων.

Πράγματι ο άνεμος δεν μπόρεσε να πάρει στο σφυρετό του, όσο δυνατό και να φυσούσε, διαμάντια με αιχμηρή κόψη.

Συχαρίκια στο φίλο μου.

Νικήτας Μαστρογιάννης

ΤΙΜΗΤΙΚΟ ΒΡΑΒΕΙΟ

ΣΤΟ «ΟΣΑ ΔΕΝ ΠΗΡΕ Ο ΑΝΕΜΟΣ»

Τιμητικό βραβείο από το περιοδικό Λόγου-Τέχνης και Πολιτισμού «ΚΕΛΑΙΝΩ» και από το Λογοτεχνικό Όμιλο «ΖΑΛΩΝΗ» απενεμήθη στο Γιάννη Χαρτοφύλη για το βιβλίο του «Όσα δεν πήρε ο άνεμος», με την ευκαιρία του εορτασμού της Παγκόσμιας Ημέρας Ποίησης και Λογοτεχνίας. Η τιμητική αυτή διάκριση έρχεται να επισφραγίσει τα επαινετικά σχόλια και τις εγκομιστικές κριτικές που έχει αποσπάσει το βιβλίο και αποτελεί μια ακόμα επιβεβαίωση της προσπάθειας του συγγραφέα να διατηρήσει στο προσκήνιο γεγονότα και καταστάσεις, που αξίζει να προστατευθούν από τη λήθη και τη φθορά του χρόνου.

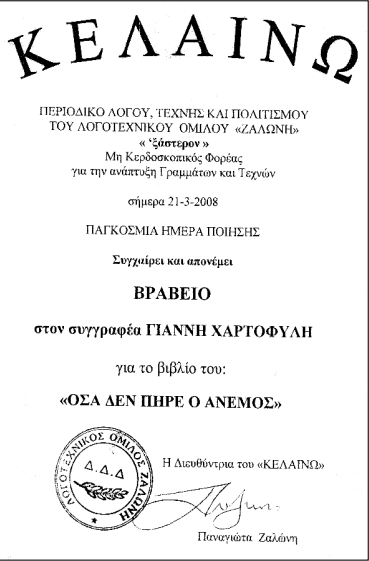
Όμως οι τέτοιου είδους διακρίσεις δημιουργούν παράλληλα και αυξημένες ευθύνες και υποχρεώσεις, τις οποίες καλείται να λάβει σοβαρά υπόψη ο τιμώμενος, ώστε να δικαιώσει τις προσδοκίες του αναγνώστικού του κοινού.

ΕΓΡΑΨΑΝ ΓΙΑ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ

• Ο Μιλτιάδης Λογοθέτης

Αγαπητέ Γιάννη,

Έστω και καθυστηρημένα – «κάλιο αργά παρά ποτέ», όπως θα έλεγε και η μάνα μου – θέλω να σε ευχαριστήσω για την ευγενική σου χειρονομία να μου στείλεις το βιβλίο σου «Όσα δεν πήρε ο άνεμος» και να σου πω ελκρινά πόσο χάρηκα που συγκεντρώσες σε ενιαίο κείμενο τις θύμισές σου, της τακτικής σου στήλης «Απ' ό,τι θυμάμαι», γιατί έτσι δεν θα τις πάει ο άνεμος και θα μείνουν για να αναπολούμε, εμείς η γενιά μας, τα δύσκολα όλο στερήσεις αλλά όμορφα παιδικά μας χρόνια και τα παιδικά μας να μάθουν κάτω από ποιές συνθήκες μεγάλωσαμε και πόσο απλά και όμορφα ήταν τα πράγματα, οι άνθρωποι, η ζωή στη Νύκτα.

Τις θύμισές σου στην πρώτη τους γραφή στην εφημερίδα τις διάβαζα πρώτα απ' όλα τα άλλα. Έβλεπα τον εαυτό μου μέσα στις περιγραφές σου και βίωνα τα γεγονότα, το Ομήρειο Σχολείο μας, τον πόλεμο, το θιάφι, το γήπεδο που φτιάξαμε, τα ξύλα για την Παναγιά που μαζεύαμε, τους φανούς, την καλαντήρα και τροπαντός τους θυμώσους και απλούς ανθρώπους του νησιού. Αναπολούσα τα περασμένα και συγκρινόντάς τα με τα σημερινά, σκεπτόμουν αν ο σύγχρονος Νισύριος, που δεν του λείπει τίποτα, είναι πιο ευτυχισμένος από αυτόν που έζησε και μεγάλωσε στα δύσκολα εκείνα δικά μας χρόνια.

Και πάλι σε ευχαριστώ που μου έδωσες την ευκαιρία να θυμηθώ τα περασμένα και να εμπλουτίσω τη βιβλιοθήκη μου. Είμαι βέβαιος ότι τα παιδικά μου και τα εγγόνια μου, όταν ανασύρουν από τα ράφια της για να

ΑΠ' Ο,ΤΙ ΘΥΜΑΜΑΙ...

Η στήλη σήμερα φιλοξενεί άρθρο με τίτλο **ΕΙΝΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙ ΟΜΟΡΦΗ Η ΝΙΣΥΡΟΣ;**

Του ΝΙΚΟΥ Α. ΑΝΔΡΙΩΤΗ

N. Υόρκη

Σεπτέμβριος 2008

Προς την Εφημερίδα «ΝΙΣΥΡΙΑΚΑ ΝΕΑ»

Πέρασε μισός αιώνας που σε ηλικία 15 χρόνων πήρα και εγώ τον δρόμο της ξενιτιάς μαζί με τον αείμνηστο πατέρα μου για τη «γη της επαγγελίας», όπως απεκαλείτο τότε η Αμερική. Αφήναμε πίσω μία Νίσυρο φτωχή, χωρίς μέλλον, χωρίς προοπτικές για μια πολυμελή οικογένεια. Άνοιξε η τύχη μας, πήγαμε στην Αμερική...

Αυτά, αγαπητοί μου, ήταν τα δεδομένα της εποχής, Δεν επεκτεινόμαι, δεν τα αναλύω, αφού η μεγάλη πλειοψηφία των Νισυρίων τον ίδιο δρόμο διαβήκαμε και τις ίδιες εμπειρίες αποκτήσαμε.

Για τη σημερινή Νίσυρο θα αναφερθώ αφού τα τελευταία 20 χρόνια (1988-2008) την επισκέπτομαι, προσκυνώ, σχολιάζω, επικρίνω, προτείνω και προσφέρω το κατά δύναμιν, αλλά και το κατά βούλησιν. Αυτό το στολίδι των 42 χιλιομέτρων, στην άκρη του Αιγαίου, που μαγνητίζει και προσελκύει κοντά του τη δεύτερη και την τρίτη γενιά των παιδιών μας, είναι κάτι το φανταστικό, είναι κάτι το απίστευτο.

Είναι πράγματι όμορφη η Νίσυρος;

Μα δεν χρειάζεται να το πω εγώ. Την απάντηση την δίνουν τα κολακευτικά σχόλια των επισκεπτών μας και τα δημοσιεύματα των εφημερίδων και περιοδικών, που τα τελευταία χρόνια την ανακάλυψαν και την περιγράφουν με τα πιο όμορφα λόγια, και τα πιο κοσμητικά επίθετα για την φιλοξενία της, την πρασινάδα της, το κλίμα της, το ηφαιστειό της, τα Ιαματικά της Λουτρά, τα παραδοσιακά της χωριά – Εμπορείο και Νικιά – το γραφικό ψαροχώρι των Πάλων με την καινούρια του μαρίνα – και το Μανδράκι με τα πλακόστρωτα σοκάκια, την Ηλικιωμένη, τα Λιοτριδία, την Προβέζα» του Αλέξανδρου – το Παλαιόκαστρο και την Παναγιά την Σπηλιανή, στο βράχο της, να μας ευλογεί και να μας προστατεύει.

Συζητώντας πρόσφατα με πολιτικό πρόσωπο που χαίρει εκτίμησης και αποδοχής με θέμα μας «ΝΙΣΥΡΟΣ, παρόν και μέλλον», η πρώτη κουβέντα από το στόμα του ήταν η εξής: Γνωρίζουν οι Νισύριοι πόσο ευλογημένοι είναι και πόσα πλούτη τους έχει χαρίσει ο Θεός; Ηφαιστειο - Γεωθερμία - Ιαματικά Λουτρά - Ελαφρόπετρα - Περλίτης - πλουτοπαραγωγικές πηγές που θα μπορούσαν να κάνουν τη Νίσυρο, με σωστές και κατοχυρωμένες προδιαγραφές, εύρωστη οικονομικά και ανεπτυγμένη πληθυσμιακά και εσείς οι Νισύριοι κ. Ανδριώτη τι κάνετε, τρώγεσθε και διαφωνείτε πολλές φορές για ασήμαντους προσωπικούς λόγους. Εγώ τι να πω στο συνομιλητή μου; Απλώς παραδέχτηκα σιωπηλά ότι η αλήθεια είναι πάντα πικρή!

Αναφέρομαι σ’ αυτά τα σχόλια, τις εντυπώσεις και τους προβληματισμούς, για να μεταφέρω στους αναγνώστες απόψεις και συναισθήματα όχι μόνο δικά μου αλλά και πολλών άλλων φίλων και συμπατριωτών μας. Επειδή όμως, από τη φύση μου είμαι αισιόδοξος άνθρωπος, θέλω να αναφερθώ στα θετικά και τα όμορφα και να ευχαριστήσω αυτούς που συνέβαλαν και συνεχίζουν να συμβάλλουν στην υλοποίησή τους.

Δυστυχώς έχουμε μάθει μόνο να επικρίνουμε και να κατακρίνουμε. Σπάνια ένα καλό λόγο, σχεδόν ποτέ ένα ευχαριστώ. Εγώ πάντως που παρακολουθώ από κοντά τα τεκταινόμενα, τα τελευταία 20 χρόνια, θέλω να συγχαρώ και να ευχαριστήσω τους Δημάρχους που γνώρισα: Τον Ηλία Διακομιχάλη, τον Βασίλη Πάχο, τον Παναγιώτη Κατσιματίδη και τον σημερινό Δήμαρχο Νίκο Καρακωνσταντίνο, γιατί ο καθένας με τον δικό του τρόπο και με την απεριόριστη αγάπη τους για τη Νίσυρο, έχουν βάλει το νησί μας στο δρόμο της προόδου και της ανάπτυξης, κάτι που είναι φανερό για κάποιο καλοπροαίρετο και αντικειμενικό παρατηρητή των εξελίξεων.

1. Το Ηφαιστειολογικό Μουσείο στα Νικιά. Τι να πω και τι να γράψω; Ένα στολίδι και ένα μοναδικό στο είδος του απόκτημα, που δεν περιγράφεται. Πρέπει να το δείτε για να τα θαυμάσετε, διότι στην προκειμένη περίπτωση τα λόγια είναι περιττά.

2. Η μαρίνα στους Πάλους, που βρίσκεται στο τελικό στάδιο εργασιών, θα προσελκύσει ποιοτικό τουρισμό με αποδοχές για τους κατοίκους μας και διαφήμιση για το νησί μας.

3. Το οδικό δίκτυο του νησιού μας με τη διαπλάτυνση, το καλό οδόστρωμα και τη σήμανση με άσπρες λωρίδες αριστερά και δεξιά, κάνουν την οδήγηση άνετη, σίγουρη και ακίνδυνη.

4. Αφάلتωση και παροχή νερού ικανοποιητική και με προοπτικές ακόμα καλύτερες για ποσότητα και ποιότητα.

5. Καθαριότητα. Παραλίες, σοκάκια, πλατείες και δημόσιοι χώροι αρκετά καλοί. Μπορεί να γίνουν όμως και καλύτεροι.

6. Συγκοινωνία με τα χωριά και την παραλία πολύ καλή, τακτική και πάντα στην ώρα της (μπράβο Σπίρο για την υπομονή σου όταν δεν σου αφήνουν χώρο για να γυρίσεις στο σταθμό των Νικιών).

7. Το Γιαννίδειο Μουσείο στο Μανδράκι, είναι στο τελικό στάδιο και είναι έτοιμο να ανοίξει με την καινούργια του μορφή και παρουσία.

8. Στο Παλαιόκαστρο οι εργασίες έχουν προχωρήσει και περιμένει ο Παπάζογλου για να δώσει την πρώτη συναυλία.

9. Στο χώρο του Ηφαιστείου προχώρησε η παροχή ηλεκτρικού ρεύματος και σύντομα θα φωτισθεί από ειδικούς η Καλδέρα, κάτι που θα είναι φανταστικό νυκτερινό θέαμα.

Μερικά πράγματα καταγράφω για να σας δώσω μιά εικόνα που να κεντρίσει τον πατριωτισμό σας και την αγάπη σας για τη Νίσυρο, γιατί, βρε αδελφέ, το αξίζει, της ανήκει, το περιμένει. Από ποιους; Τα παιδιά της, τους εντός και εκτός της Νισύρου διαμένοντες.

Καλό χειμώνα και καλή αντάμωση το επόμενο καλοκαίρι στη Νίσυρο!

Νίκος Α. Ανδριώτης

Απότμια, Νέα Υόρκη

Υ.Γ. Αγαπητέ Δήμαρχε, τα Λουτρά πρέπει να προχωρήσουν «εδώ και τώρα».

Όχι άλλες καθυστερήσεις. Οι δικηγόροι για δικούς τους λόγους δεν βιάζονται...

ΤΟ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΝΙΣΥΡΟΥ ΑΠΟ ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΣΤΟ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΙΑΚΟ ΧΩΡΟ

Σίγουρο τό ‘χαμε, σύμφωνα μά- λιστα και με τις διαβεβαιώσεις έγκυρων πηγών, ότι θα λειτουργούσε επιτέλους το Αρχαιολογικό

θών, που διακρίνονται για την τέχνη, την κομψότητα και τη λεπτή διακόσμησή τους, ενώ άλλα ευμεγέθη αγγεία και σαρκοφάγοι έχουν

Η πρόσοψη του κτηρίου του Μουσείου.

Μουσείο Νισύρου μέσα στο καλοκαίρι που μας πέρασε, ώστε να μπορέσουμε να χαρούμε αλλά και να προβάλουμε στους πολυπληθείς επισκέπτες μας τα δείγματα του πολιτισμού των προγόνων μας.. Όμως μείναμε και πάλι με την

πάρει τη θέση τους σε περίοπτες γωνίες της αίθουσας. Ένα πλήθος κιβωτίων με αγάλματα και άλλα μαρμάρινα ευρήματα, εικόνες, κίονες, αγγεία, πιάτα, και ό,τι άλλο μάς κληροδότησαν οι παππούδες μας, περιμένουν την ώρα που θα

Πήλινες σαρκοφάγοι από τη νεκρόπολη της Νισύρου

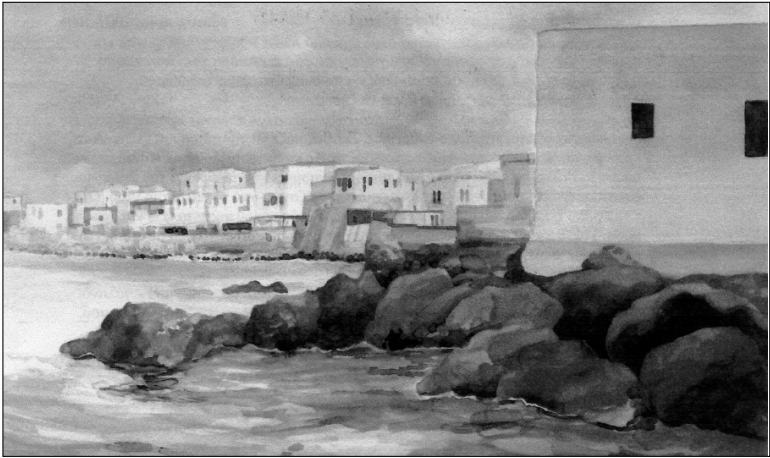
απογοήτευση, την ίδια που δοκιμάζουμε εδώ και 7 χρόνια, από τότε που έγιναν τα τυπικά εγκαίνια του Μουσείου. Μας ικανοποίησε όμως η διαπίστωση ότι η οργάνωση και η προετοιμασία του Μουσείου προχωρεί με γρήγορο ρυθμό, αλλά και με μέθοδο, με γνώση, με μεράκι και σύμφωνα με ό,τι προσταζει η καθερωμένη τακτική. Ήδη στη μεγάλη αίθουσα του Μουσείου έχουν πάρει τη θέση τους πολλές και μεγάλες υαλόφρακτες προθήκες, που έχουν ήδη δεχθεί σπάνιας τέχνης και κομψότητας κτερίσματα, αγγεία διαφόρων τύπων και μεγε-

καταλάβουν την πρόεπουσα θέση για να εκτεθούν στο κοινό. Άνετοι υπόγειοι χώροι προορίζονται για εργαστήριο συναρμολόγησης και αποθήκη.

Μάθαμε από υπεύθυνους κύκλους, ότι το Αρχαιολογικό Μουσείο Νισύρου θα ένα από τα πρώτα στο Δωδεκανησιακό χώρο σε έκταση, σε οργάνωση, κυρίως όμως σε περιεχόμενο. Και αυτή η προοπτική μεγαλώνει την αγωνία του λαού της Νισύρου, για να καμαρώσει την πολιτιστική μας κληρονομιά και να χαρεί τα επιτεύγματα των προγόνων μας.

Στη Δημοτική Πινακοθήκη Καλλιθέας ΕΚΘΕΣΗ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ ΜΕ ΤΟΠΙΑ ΤΗΣ ΝΙΣΥΡΟΥ

Έκθεση ζωγραφικής με θέμα «Τοπία από Νίσυρο και Τήνο - Υδρογραφίες» λειτούργησε στη Δημοτική Πινακοθήκη Καλλιθέας. Η έκθεση περιλάμβανε μια σειρά από επιλεγμένα τοπία της Νισύρου του ζωγράφου Στράτου Μιχαηλίδη τα οποία, όπως γράφει στην κριτική του ο κριτικός τέχνης Κ. Υφαντής, «είναι τοπία νησιώτικα, σκληρά, της πέτρας, που αναδύονται μέσα απ’ το νερό, μέσα από ηφαιστειακά πετρώματα, γιγάντιες πέτρες και κτίσματα στο φως του αρχιπελάγους. Όλα λουσμένα στην εκθαμβωτική λάμψη του φωτός, καθώς αντανακλάται στους ασβεστωμένους τοίχους, στις πλάκες των δρόμων κι επιστρέφουν στον ουρανό».

Αναφερόμενος στο θέμα της ζωγραφικής του ο ίδιος ο ζωγράφος Στρ. Μιχαηλίδης γράφει σε σχόλιό του με τίτλο «Νίσυρος μέσα στο φως»:

«Αυτός ο τόπος σα να γεννήθηκε για τον εαυτό του. Ακόμα και κάτω από τη θάλασσα η καρδιά του ηφαιστείου βράζει και πλάθει το σώμα του νησιού. Σα ν’ άργησε να γεννηθεί, όμως θέλει να ζήσει. Κάποια στιγμή έρχεται ο άνθρωπος. Σκάβει, μαζεύει την πέτρα και χτίζει Αυτή τη φορά για τον εαυτό του, Πάνω στο βράχο. Το ναό του πνεύματος. Κοντά στον ουρανό. Θέλει να διατάξει το άγριο τοπίο και να ηρεμήσει το πνεύμα του ανθρώπου».

Η έκθεση λειτούργησε από 23 έως 31 Μαΐου και έδωσε την ευκαιρία στους επισκέπτες να γνωρίσουν, μέσα από τα έργα του Στράτου Μιχαηλίδη, τόσο τη Νίσυρο όσο και την Τήνο, που αποτελούσαν το φόντο της Έκθεσης.

ΧΕΙΡΟΤΕΡΕΥΕΙ Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΟΞΟΥ

Ολοένα και πιο εμφανή γίνονται τα σημάδια αποσάθρωσης και τα ίχνη κατάρρευσης, που απειλούν τον Οξό της Παναγιάς. Ο κίνδυνος που απειλεί τα επί του βράχου μνημεία, μεταξύ των οποίων και το Μοναστήρι της Σπηλιανής, είναι εμφανέστατος. Ο Πύργος του Κάστρου των

Σάπια, σαθρή και ετοιμόρροπη όλη η δυτική πλευρά του Οξού.

Ιπποτών δείχνει ολοφάνερα τον βαθμό ωρίμασης αυτής της κατάρρευσης.

Η δυτική πλευρά προς τους Χοχλάκους προειδοποιεί ότι «έγγυς ήν τὸ τέλος», όσο κι αν αυτός ο κίνδυνος δεν φαίνεται να πτοεί τους νυκτερινούς θαμώνες, που όλο το καλοκαίρι κουρνιάζουν στη βάση του

Ο πύργος καταρρέει αβοήθητος και προειδοποιεί.

Οξού. Η δε ρωγμή που διασχίζει στην περιοχή της καμάρας τον Οξό «από άνωθεν έως κάτω», για την οποία και άλλες φορές γράψαμε, ολοένα και ανοίγει με απρόβλεπτες εξελίξεις.

Κι εμείς τι κάνουμε εμπρός σ’ αυτή την κατάσταση; Εμείς περιμένουμε την «εξ ύψους βοήθειαν» και μακάρι να έρθει. Η προσπάθεια που έχει ξεκινήσει πρόσφατα από το Πανεπιστήμιο Αθηνών δημιουργεί ελ-

Ύπνος ελαφρύς, αλλά επικίνδυνος.

πίδες και προοπτικές αισιόδοξες. Όμως τέτοιου είδους ενέργειες είναι χρονοβόρες. Γι’ αυτό και είναι ανάγκη για εγρήγορση. Για να επισπευσθούν οι διαδικασίες, για να αφυπνισθούν οι κάθε είδους «πιτλοχοί» και «κλειδοκράτορες», για να πάρει υπεύθυνη θέση το αρμόδιο Υπουργείο, για ν’ ακουστεί τέλος πάντων μια δυνατή φωνή, πως στην περίπτωση μας «οι καιροί ου μενετοί». Κάτι μπορούμε να επιτύχουμε, αν αφήσουμε το «περίμενε» και κτυπήσουμε όπως πρέπει τις πόρτες που πρέπει, ώστε να καταστήσουμε το πρόβλημά μας και δικό τους πρόβλημα. Διαφορετικά ο χειμώνας είναι επί θύραις και ο Θεος να βάλει το χέρι του.

🏛️ Πέτυχαν σε ΑΕΙ - ΤΕΙ 🏛️

Εμπυχία σημείωσε κι εφέτος στις Πανελλήνιες εξετάσεις, το Λύκειο Νισύρου, με 5 μαθητές του να εισέρχονται σε ΑΕΙ-ΤΕΙ ως ακολούθως:

➡️ **Καρακωνσταντίνου Άννα** του Αντωνίου, στη Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων.

➡️ **Μανιού Ευαγγελία** του Ιωάννου, στο Τμήμα Μεσογειακών Σπουδών του Παν /μίου Αιγαίου (Ρόδος).

➡️ **Μελαχροινάκη Μαρία** του Ευαγγέλου, στο Τμήμα Γεωλογίας του Παν/μίου Πατρών.

➡️ **Οροάρης Σταύρος** του Νικολάου. στο Τμήμα Διαχείρισης Εκκλησιαστικών Κειμηλίων ΤΕΙ Θεσ/νίκης.

➡️ **Φασιανού Αικατερίνη** του Δημητρίου, στο Τμήμα Ιστορίας και Αρχαιολογίας του Παν/μίου Κρήτης (Ρέθυμνο).

Επίσης, σύμφωνα με στοιχεία που μπορέσαμε να συγκεντρώσουμε, πέτυχαν:

➡️ **Ο Γιακουμής Βασίλειος** του Αναστασίου (του 2ου Λυκείου Κω) στο Τμήμα Κοινωνικής Θεολογίας του Παν/μίου Αθηνών.

➡️ **Ο Χατζηκώστας Κων/νος** του Δημητρίου (του Ινποκρατείου Λυκείου Κω) στο Τμήμα Λογιστικής ΤΕΙ Λάρισας.

Συγχαίρουμε τα παραπάνω Νισυρόπουλα, ευχόμαστε επιτυχία στις σπουδές τους και είθε το παράδειγμά τους να βρει μιμητές στα επόμενα χρόνια.

ΝΙΣΥΡΙΚΑ ΜΑΝΤΑΤΑ

Με προσφορά της Pfizer και της «Ανοιχτής Αγκαλιάς» ΠΑΙΔΙΚΗ ΧΑΡΑ ΣΤΗ ΝΙΣΥΡΟ

Χαμόγελο, ευχαρίστηση, χαρά και πολύ παιχνίδι επιφύλαξε το φετινό καλοκαίρι στον παιδόκοσμο της Νίσυρου. Απία η οργανωμένη παιδική χαρά, με πλούσιο εξοπλισμό από κατάλληλα όργανα, που έχει τεθεί στη διάθεση των παιδιών του νησιού από τις αρχές του καλοκαιριού. Πρόκειται για μια προσφορά της φαρμακευτικής εταιρείας «Pfizer», σε συνεργασία με το Σύλλογο Φίλων Κοινωνικής Παιδιατρικής «Ανοιχτή Αγκαλιά», γνωστό από τις συχνές επισκέψεις των μελών του στη Νίσυρο και την προσφορά δώρων αγάπης στα παιδιά. Όλα τα παιδιά μαζεύονταν εκεί καθημερινά για ν' απολαύσουν το παιχνίδι τους και να περάσουν συντροφισμένα απ' όλα τα όργανα, και καθώς ξεσέκωναν τον κόσμο με τις φωνές και τα γέλια τους, δικαίωναν το μήνυμα της Pfizer ότι «το παιχνίδι χαρίζει στο παιδί γέλιο και το γέλιο είναι υγεία για το παιδί».

Η παράδοση της παιδικής χαράς έγινε με επίσημη τελετή κατά την οποία ο Δήμαρχος ευχαρίστησε τόσο τη δωρήτρια εταιρεία, όσο και το Σύλλογο που μεσολάβησε γι' αυτό και τους διαβεβαίωσε ότι με τη δωρεά τους αυτή προσφέρουν πολύτιμη υπηρεσία στο ακριτικό νησί μας και αγάπη στα παιδιά του. Εκείνο που υπολείπεται τώρα είναι η τοποθέτηση ενδεικτικής πινακίδας με τα στοιχεία των δωρητών, ενέργεια που και τους ίδιους θα κολακεύσει αλλά και στο κοινό θα προβάλλει την προσφορά τους.

ΝΕΑ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΤΑΙΝΙΑ ΣΤΗ ΝΙΣΥΡΟ

Πρωταγωνιστούν γνωστοί Έλληνες και ξένοι ηθοποιοί

Ολοένα και προσελκύει το ενδιαφέρον των κινηματογραφικών παραγωγών η Νίσυρος. Σύμφωνα με πληροφορίες των Ν.Ν. περί τα μέσα Σεπτεμβρίου πρόκειται ν' αρχίσουν εκεί τα γυρίσματα μιας νέας αμερικανικής παραγωγής, με πρωταγωνιστές τη γνωστή σούπερ στάρ του γαλλικού κινηματογράφου Φανί Αρντάν,, το Σπύρο Φωκά και τη Βάνα Μπάρμπι, η οποία θα υποδυθεί μια γοητευτική σαραντάρα ταβερνιά-

ρισσα.

Όσον αφορά τη Γαλλίδα ηθοποιό Αρντάν, οι γνωρίζοντες δηλώνουν ότι είναι ανυποχώρητη στις απαιτήσεις της, γι' αυτό και προβλέπουν ότι θα δημιουργηθούν προβλήματα κατά την παραμονή της στη Νίσυρο, αφού θέλει να κυκλοφορεί μόνο με αυτοκίνητο Rolls Royce και να πίνει μόνο κρασί μποζολέ και σαμπάνια Dom Perignon...

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΓΙΑ ΤΟ ΗΦΑΙΣΤΕΙΟ

Κοινή είναι η πεποίθηση ότι ο χώρος του ηφαιστείου δεν έχει τύχει, μέχρι σήμερα τουλάχιστον, του ενδιαφέροντος που χρειάζεται. Όμως κάποιες δευτερευούσης σημασίας μέτρα που κατά καιρούς παίρνονται, έχουν και αυτά τη σημασία τους και καλύπτουν κάποιες υφιστάμενες ανάγκες.

Μετά από το στρώσιμο του διαδρόμου και το αμφιθέατρο, που δημιου-

Το κιόσκι του Λευτέρη χαρίζει δροσιά και ξεκούραση στους επισκέπτες.

γήθηκε για τις ανάγκες πολιτιστικών και καλλιτεχνικών εκδηλώσεων, πρόσφατα το ξύλινο κιγκλιδώμα (κάγκελο) που τοποθετήθηκε στο χείλος της μεγάλης καλδέρας του κρατήρα «Στέφανος» παρέχει ασφάλεια στους επι-

Το κάγκελο προστατεύει τους επισκέπτες.

σκέπτες, στο σημείο ακριβώς που πριν λίγο καιρό παρέσυρε ο αέρας παιδικά καρότσι, ευτυχώς κενό, προς τον κρατήρα. Τον τελευταίο καιρό γίνονται έργα μεταφοράς του ηλεκτρικού ρεύματος, με προοπτική να ηλεκτροφωτιστεί περιφερειακά ο μεγάλος κρατήρας.

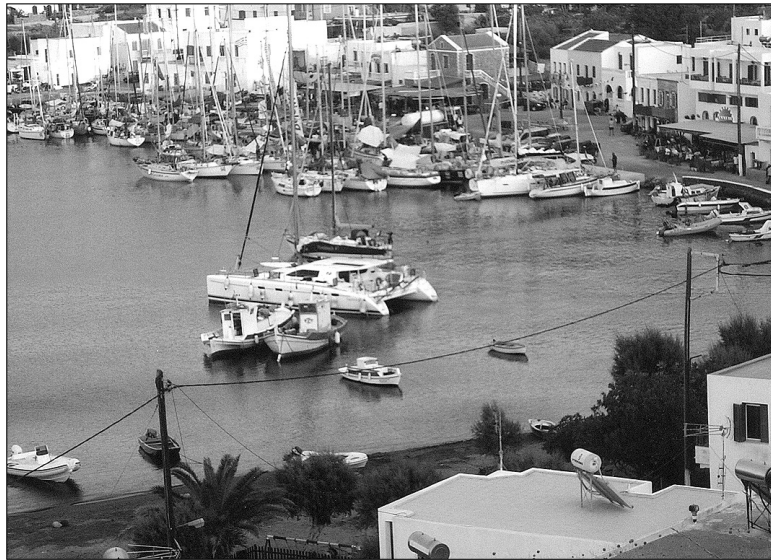
Εκείνο όμως που προσφέρει ουσιαστική εξυπηρέτηση στους επισκέπτες, αλλά και προβάλλει το τοπίο είναι το μπαρ, που από πολλά χρόνια λειτουργεί εκεί ο Λευτέρης ο Κοντογιάννης. Στη σκιά του υπόστεγου απολαμβάνουν οι επισκέπτες τη δροσιά του τοπίου, ενώ ο Λευτέρης κι ο Σιδερός, πρόθυμοι πάντα, παρέχουν τις περιποιήσεις τους προσφέροντας κάθε είδους αναψυκτικά, ποτά, αλλά και διάφορα αναμνηστικά από το νησί και από το ηφαίστειο.

Πεντακάθαρη η τριγύρω περιοχή με τη φροντίδα των ιδιών, την ίδια που δείχνουν και για τις δυο ελιές που φύτεψε κατά την επίσκεψή του στο ηφαίστειο ο Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος. Μόνο ανηχητικό σημείο εξακολουθεί να παραμένει ο δρόμος με τις πολλές στρόφες, που δεν εξασφαλίζουν τις καλύτερες συνθήκες συγκοινωνίας. Ελπίζουμε ο νέος δρόμος προς το Άργος ν' αντιμετωπίσει το πρόβλημα. Φτάνει ν' αρχίσει κάποτε η επίστρωσή του.

Η' Διεθνείς Ιστιοπλοϊκοί αγώνες

ΤΑ ΣΚΑΦΗ ΤΗΣ REGATA ΣΤΗ ΝΙΣΥΡΟ

Παλαιαίχη υποδοχή επιφύλαξε ο λαός της Νισύρου στα πληρώματα των ιστιοπλοϊκών σκαφών, των αγώνων ανοικτής θαλάσσης AEGEAN REGATA 2008 στη Νίσυρο, που έφτασαν στο νησί προερχόμενα από την Κάλυμνο.

Δάσος από κατάρτια, στη νέα μαρίνα των Πάλων.

Η άφιξη των 75 σκαφών ήταν εντυπωσιακή, καθώς έπλεαν διασπαρμένα ανάμεσα σε Γυαλί και Νίσυρο, με ποικιλόχρωμη ιστιοφορία και με προορισμό τη μαρίνα των Πάλων, όπου και ελλιμενίστηκαν.

Τον κατάπλου των σκαφών ανέμενε πλήθος κόσμου με επικεφαλής το Δήμαρχο, ο οποίος καλωσόρισε τα πληρώματα, τα μέλη των οποίων υπερέβαιναν τα 750, και παρέθεσε προς τιμή τους πλούσιο μπουφέ με τοπικούς μεζέδες, ποτά και αναψυκτικά, υπό τους ήχους τοπικής παραδοσιακής μουσικής

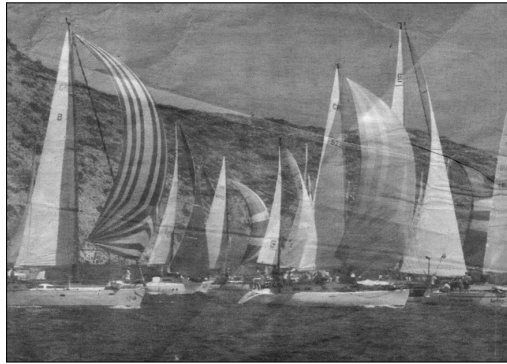
επισκεφθούν το ηφαιστειο και να παρακολουθήσουν τη συναυλία του Διονύση Σαββόπουλου που δόθηκε στο χώρο του ηφαιστείου.

Η παραμονή των σκαφών στη Νίσυρο ολοκληρώθηκε με μια λαμπρή εκδήλωση που οργάνωσε ο Δήμος, στη διάρκεια της οποίας έγινε η απονομή των επάθλων στους νικητές της διαδρομής από Κάλυμνο-Νίσυρο και του περιπλου της νησίδας Γυαλί. Ακολούθησε καλλιτεχνικό πρόγραμμα με τοπικούς χορούς από κοπέλλες με τοπικές ενδυμασίες και με τη συμμετοχή πολλών από τους παρισταμένους, ανάμεσα

στους οποίους ήταν και πολλοί επισκέπτες του νησιού.

Την επομένη το πρωί έφθασε με ελικόπτερο στη Νίσυρο ο Υπουργός Εμπορ. Ναυτιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής Γεώργ. Βουλγαράκης, ο οποίος επέβη σε ειδικό σκάφος και συνόδευσε τη REGATA, στη διαδρομή από Νίσυρο στη Ρόδο.

Οι οργανωτές των αγώνων, φεύγοντας από τη Νίσυρο, εξέφρασαν τις ευχαριστίες τους και δήλωσαν εντυπωσιασμένοι για τη θερμότητα της υποδοχής, για την εγκάρδια φιλοξενία και για όλες τις περιποιήσεις, τις εξυτηρητή-

Πλησιίστια τα σκάφη αγωνίζονται για μια καλή θέση.

σεις και τη συνδρομή που τους παροσχέθηκαν από το Δήμαρχο, από τις τοπικές αρχές και από τους ναυτικούς του νησιού, ιδιαίτερα όμως ευχαρίστησαν τους κατοίκους της Νισύρου για την υποδοχή που τους επιφύλαξαν.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΚΗ Η ΕΙΚΟΝΑ ΜΕ ΤΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ

Ανεξέλεγκτη η κυκλοφορία των δικύκλων

Πολλά είναι τα τροχοφόρα που φθάνουν κάθε καλοκαίρι στη Νίσυρο. Και δυσανάλογος ο αριθμός τους προς την υπάρχουσα αναγκία υποδομής στο νησί. Κι όταν αυτά προστεθούν στα οχήματα που μόνιμα κυκλοφορούν εκεί, είναι επόμενο να δημιουργείται μπετονισμός στην κυκλοφορία και αδιαχώρητο στους χώρους στάθμευσης.

Είναι αλήθεια πως οι συνθήκες που έχουν διαμορφωθεί σήμερα στη Νίσυρο καθιστούν αναγκία τη χρήση των τροχοφόρων, με όλες τις δυσκολίες

Εν πάση περιπτώσει, η κατάσταση που επικράτησε όλο το καλοκαίρι στους δρόμους γύρω από το Ηρώο ήταν επικίνδυνα απαράδεκτη, ενώ τα εκκωφαντικά μαρσαρίσματα από τα μηχανάκια, όλες τις ώρες του 24ώρου, στε στενά δρομάκια του νησιού κρατούσαν κι εφέτος τους κατοίκους σε συνεχή νευρική υπερδιέγερση, σε αναγκάση και με απογοήτευση για τη συμπεριφορά των οργάνων, που είναι ταγμένα για την προστασία της ησυχίας, της ηρεμίας και της ασφάλειάς του.

Τρομαγμένοι οι τουρίστες παραχωρούν τη θέση τους στο τρίκυκλο.

που αυτή συνεπάγεται. Όμως κάποια λογισμένη χρήση, κάποιο... φρένο, κάποια πιο αυστηρά μέτρα και κυρίως κάποιος σεβασμός προς τους «απέναντι», θα μπορούσαν να διορθώσουν κάπως την κατάσταση, η οποία θα έβρισκε την τέλεια θεραπεία της αν αποφεύζαν να ξαναβρούν το βηματισμό τους τόσο οι ντόπιοι, όσο και οι επισκέπτες του νησιού.

Νοητή και δικαιολογημένη η χρήση τροχοφόρου για επικοινωνία μεταξύ των διαμερισμάτων του νησιού για μετάβαση σε χώρους εξοχικούς και απομακρυσμένους, αδικαιολόγητη όμως η χρήση δικύκλου για μετάβαση στο καφενείο ή στο τσιγαράδικο, όπως και του Ι.Χ. για μετάβαση από το Λαγκάδι ή τον Τρούλλο στο Ηρώο ή στην Ηλικωμένη, όταν η διαδρομή αυτή διαρκεί μόλις 5 λεπτά με τα πόδια.

Υ.Γ. σχετικό

Δυο μέρες πριν το πανηγύρι εδιοποιήθηκαν τα αυτοκίνητα που είχαν παρκάρι στην πλατεία Ηρώου να απομακρυνθούν για το τριήμερο του εορτασμού, διαφορετικά θα τους κοπεί κλήση για πρόστιμο. Κάποια «κορόιδα» νομοταγείς που έσπευσαν να συμμορφωθούν, μέτεφεραν τα αυτοκίνητά τους στο λιμάνι και επί τρεις ημέρες υπέστησαν την ταλαιπωρία που «πήγαινε-έλα» με ποδοδρόμο. Ενώ οι «έξυμνοι», που δεν ίδρωσε τ' αυτό τους, άφησαν τ' αυτοκίνητα αμετακίνητα στη θέση τους, χωρίς κανέναν να τους ενοχλήσει.

Και το ερώτημα είναι: Ποιος ο σκοπός αυτής εδιοποίησης και σε ποιούς απευθυνόταν; Μόνο στα κορόιδα; Περιέργως, πραγματικά, τρόπος άσκησης της εξουσίας!

Πλούσιο το πρόγραμμα εκδηλώσεων του Δήμου ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΤΟΥ ΔΙΟΝ. ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟΥ ΣΤΟ ΗΦΑΙΣΤΕΙΟ

Μ' ένα πλούσιο πρόγραμμα πολιτιστικών και καλλιτεχνικών εκδηλώσεων ψυχαγωγής και εφέτος ο Δήμος τους πολυπληθείς επισκέπτες-παραθεριστές του νησιού μας. Οι εκδηλώσεις πραγματοποιήθηκαν με επιτυχία ο' όλα τα δημοτικά διαμερίσματα και απέσπασαν θετικά σχόλια και θερμό χειροκρότημα από το πυκνό, κάθε φορά, ακροατήριο.

Ανάμεσα στα σχήματα που πέρασαν από τη Νίσυρο αναφέρουμε ενδεικτικά τον Γεράσιο Ανδρεάδη με το συγκρότημά του, το συμπατριώτη μας μουσικοσυνθέτη Μπάμπη Καραούσο, ο οποίος έδωσε με επιτυχία συναυλία με τραγούδια, των οποίων συνθέτης και στιχουργός ήταν ο ίδιος, και το τοπικό μουσικό συγκρότημα του Σχολείου «Ηχογένεση», το οποίο παρουσίασε τραγούδια από το Νισύριο παραδοσιακό γαμο αλλά και έντεχνα λαϊκά τραγούδια.

Εκείνος όμως που μάγεψε το κοινό ήταν ο Διονύσης Σαββόπουλος με τους συνεργάτες του, με τη συναυλία που έδωσαν στο χώρο του ηφαιστείου. Κατακλύστηκε από κόσμο το υπαίθριο αμφιθέατρο, ενώ πολλές εκατοντάδες παρακολούθησαν όρθιοι και χειροκροτούσαν επί δύο και πλέον ώρες, καθώς ο «Νιόνιος» σκορπούσε ολόγυρα, μέσα στη νύχτα, τις μελωδίες των τραγουδιών του.

Εκτός από τους κατοίκους και τους παραθεριστές του νησιού, τη συναυλία παρακολούθησαν τα πληρώματα των ιστιοπλοϊκών σκαφών των αγώνων REGATA και πολλός κόσμος από τα γύρω νησιά, που έφτασαν για τη συναυλία με ειδικά ναυλωμένα σκάφη. Εκτός από τις μουσικές εκδηλώσεις, το πρόγραμμα του Δήμου περιελάμβανε ακόμα αθλητικούς αγώνες, παιδικές παραστάσεις, εικαστικό παιχνίδι και θεατρική παράσταση με το θέατρο του Φαίδωνα Γεωργίτη.

Η ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ ΤΟΥ ΜΑΡΟΚΟΥ ΣΤΗ ΝΙΣΥΡΟ Κυκλοφόρησε ως άγνωστη ανάμεσα στον κόσμο

Επιβαίνοντας στην πολυτελή θαλαμγό της έφθασε τον Αύγουστο στη Νίσυρο προερχόμενη από την Κω η 30χρονη πριγκίπισσα Λάιλα Σάιμα, πρώτη σύζυγος του βασιλιά του Μαρόκου. Η πριγκίπισσα έφθασε υπό άκρα μυστικότητα στη Νίσυρο, συνοδευόμενη από τον επίχρνο γιο της και από μέλη της πολυμελούς ακολουθίας της. Ως απλή τουρίστρια περπάτησε στα στενά δρομάκια του νησιού, μπήκε σε καταστήματα κι ένωσε άνετα, καθώς κυκλοφορούσε άγνωστη ανάμεσα στον κόσμο. Μετά από λίγες ώρες παραμονής στο νησί, αναχώρησε προς άγνωστο προορισμό.

Με λίγα λόγια

• Γενικής αποδοχής έτυχε η απόφαση για την απαγόρευση στάθμευσης παντός είδους τροχοφόρων στην πλατεία Ηρώου. Φαίνεται όμως πως υπάρχουν και κάποιοι που επιδιώκουν την ακύρωση αυτής της απόφασης και την επαναφορά των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση. Η αρχή ήδη έχει γίνει με τα δίκυκλα, που έχουν καταλάβει και μετατρέψει σε πάρκινγκ τη δυτική πλευρά της πλατείας. Θα αντιδράσει άραγε κάποια υπεύθυνη αρχή, ή θα περιμένουμε να μπουν και τα αυτοκίνητα;

• Παράπονα ακούστηκαν κι εφέτος σχετικά με την ύδρευση των σπιτιών. Πρώτα-πρώτα είναι ανεπαρκέστατη η ποσότητα νερού – μεταξύ 0,60-0,70 κ.μ. – που χορηγείται σε κάθε σπίτι μια φορά την εβδομάδα που ανοίγει το δίκτυο. Σοβαρότερο όμως θέμα δημιουργήθηκε και με τους υδρομετρητές, οι οποίοι σε σπίτια κλειστά και ακατοίκητα παρουσίασαν αυξημένες καταναλώσεις.

• Αρνητικές αντιδράσεις προκάλεσε το γεγονός ότι κατακαλόκαιρα η Δημοτική Βιβλιοθήκη παρέμενε κλειστή, γιατί και οι δυο υπάλληλοι έκαναν χρήση της κανονικής τους άδειας. Κι ήταν πολλοί οι παραθεριστές μας που ζήτησαν να την επισκεφθούν, όμως ατύχησαν.

• Θετικά υποδέχθηκε το κοινό την απόφαση να τοποθετηθούν ξύλινα κάγκελα και στηρίγματα-κουπαστές στις σκάλες του μοναστηριού της Σπηλιανής. Ήταν μια ενέργεια που και θέματα ασφάλειας καλύπτει, κυρίως όμως διευκολύνει προβληματικά άτομα στη δύσκολη πράγματι ανάβαση τους στη Μονή. Γι' αυτό και θα ήταν άδικο να μη επαινέθει.

• Άλλαξαν όψη οι γειτονιές, που έχουν υποστεί αυτό που τελευταία αποκαλείται «ανάπλαση». Όμως, όπως παρατήρησαν και πολλοί επισκέπτες μας, μήπως γίνεται κάποια κατάχρηση στη χρησιμοποίηση πλακών Καρύστου; Είπαμε να περιοριστεί η χρήση τσιμέντου, όχι όμως και να μας... πλακώσουν οι πλάκες!